

Debatten van de provincieraadszitting

1 december 2009

OPENBARE ZITTING

Tweede gedeputeerde Marc De Buck - vervolg**De heer voorzitter**

Waarde Collega's,
Precies drie jaar en drie uren geleden legden wij hier allen – toch de meesten onder ons – de eed af. We zijn dus vandaag echt in het midden van het mandaat. We voelen ons dus middelleeftijders qua anciënniteit in deze legislatuur.

Mijnheer De Buck, u vraagt het woord bij ordemotie?

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,
Gewoon omdat u data quoteert: het is vandaag ook exact vijf jaar geleden dat gouverneur Denys in dienst is getreden.

De heer voorzitter

Zover reikt mijn geheugen natuurlijk niet en ik ben blij, Mijnheer De Buck, dat u mij eraan herinnert. Ik was daar inderdaad ook bij.

RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDENBOUW**BELEIDSNOTA P. 23: RUBRIEK: INLEIDING: DE PARTIËLE HERZIENING VAN HET RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VLAANDEREN (RSV)****De heer De Coninck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de beleidsnota lees ik dat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen in 2010 partieel zal herzien worden en een vertaling zal krijgen in het provinciaal ruimtelijk structuurplan.
De vorige Vlaamse regering onderschreef de noodzaak tot actualisatie van het RSV na het bereiken van de planhorizon 2007. Ze besliste tot een herziening via een tweeledig spoor, namelijk een korte- en een langetermijnspoor.

Via het kortetermijnspoor, beter gekend als de partiële herziening, zouden naast een actualisatie van de behoefteberekening het verlengen van de planperiode van 2007 tot 2012 ook een aantal actuele knelpunten worden aangepakt.

Eén van die knelpunten is de selectie van de zogenaamde 'bijzondere economische knooppunten'. Daarbij zullen ook de ontwikkelingsmogelijkheden als regionaal bedrijventerrein onderzocht worden voor een aantal bestaande concentraties of clusters van bedrijven. Voor Oost-Vlaanderen gaat het over Zulte-Kruishoutem, Stekene, Sint-Gillis-Waas, Hamme en Zelzate-Assenede.

In een periode van ongemeen harde economische crisis, waarbij we bijna dagelijks geconfronteerd worden met afdankingen en bedrijfssluitingen, is het belangrijk dat bedrijven die nog willen uitbreiden of investeren voldoende investerings- en vestigingsmogelijkheden moeten hebben. Een snelle partiële herziening van het RSV is dan ook van primordiaal belang.

DEBATTEN

Een aanzet werd reeds gegeven door de vorige Vlaamse regering en ook de huidige Vlaamse regering staat achter dit plan en heeft het in haar regeerakkoord opgenomen. Maar sedert december 2008 is er evenwel weinig evolutie in het dossier vast te stellen.

Daarom mijn vragen:

- is de deputatie op de hoogte van de stand van zaken?
- In welke mate werd en wordt de provincie betrokken bij deze herziening?
- Wat is de procedure om deze bedrijventerreinen effectief tot ontwikkeling te kunnen laten komen en wat is desgevallend de timing?
- Wat is de orde van grootte die de regionale bedrijventerreinen in de bijzonder economische knooppunten kunnen innemen?
- Is er een wijziging van het PRS voor nodig of kan onmiddellijk worden overgegaan tot de opmaak van PRUP's?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 23: RUBRIEK: INLEIDING: DE HERZIENING VAN HET PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS): VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer voorzitter

Mijnheer Van Gaeveren is nog niet aanwezig. Hij zal zijn tussenkomst later houden.

BELEIDSNOTA P. 23: RUBRIEK: INLEIDING: VRAGEN OVER DE CONCRETISERING VAN HET PROVINCIAAL WINDPLAN

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In 2010 is de finalisering voorzien van de partiële herziening van het provinciaal ruimtelijk structuurplan, met onder meer de concretisering van het provinciale windplan.

Het zogenaamde beleidskader voor inplanting windturbines werd op 25 augustus goedgekeurd door de minister en op 8 september gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, waardoor het inmiddels van kracht is geworden.

Recent hebben zich een aantal ontwikkelingen voorgedaan die mogelijks een nefaste invloed kunnen hebben op de concretisering van dit windplan.

Ten eerste is er de laatste wijziging van het decreet Ruimtelijke Ordening, die het mogelijk maakt dat nu ook in agrarisch gebied stedenbouwkundige vergunningen kunnen worden afgeleverd voor de inplanting van windturbines, waar dit vroeger alleen maar kon na de omzetting van de gewestplanbestemming middels een RUP, dus een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Ten tweede bleek onlangs uit persberichtgeving dat ook de nabijheid van militaire radarinstallaties een belemmering kan zijn voor de inplanting van windmolens binnen een straal van 15 kilometer.

Kan de gedeputeerde de impact op het provinciale windplan van deze twee ontwikkelingen even schetsen? Hoe zal ermee omgegaan worden bij de concretisering?

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer De Buck,

U zult mij toestaan toch even de gouverneur apart te verwelkomen, gezien zijn vijfjarig gouverneurschap.

Applaus

En nogmaals een applaus voor u allen. U bent vandaag drie jaar en drie uren – tenzij de mensen die later binnengekomen zijn – provincieraadslid.

Applaus

BELEIDSNOTA P. 23: RUBRIEK: INLEIDING: VRAAG NAAR EEN OVERZICHT VAN HET VERLOOP VAN DE PLANNINGSPROCESSEN (ZOWEL DE LOPENDE ALS DE REEDS AFGEWERKTE)

De heer Beckman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uit de voorliggende beleidsnota kan worden opgemaakt dat de nog lopende afbakeningsprocessen in 2010 gefinaliseerd zullen worden. Daarmee zal onze provincie wellicht de eerste provincie zijn die deze operatie succesvol tot het einde brengt.

Uit de debatten in de raad en als lid van de PROCORO – en hier zou ik toch bijzonder dank willen zeggen en hulde willen brengen aan alle mensen van de diensten onder leiding van de heer Cools, die de PROCORO leidde - heb ik onthouden dat de RUP's, die daarbij worden uitgewerkt, soms evenveel voorstanders als tegenstanders kennen en dat de burger steeds mondiger wordt en zijn juridische middelen ten volle uitput.

Vanuit democratisch oogpunt kan dit alleen maar worden toegejuicht, maar het heeft ook voor gevolg dat planningsprocessen soms jaren aanslepen. Ik denk in het bijzonder aan processen die ik al vier, vijf jaren op de agenda weet staan, bijvoorbeeld:

- het Plantencentrum, een winkel in Aalter;
- een slachthuis in Maldegem;
- een steenhouwerij in Geraardsbergen.

Die mensen hebben jaren geduld moeten oefenen.

Ook op het VVP-colloquium van zaterdag laatstleden is gebleken hoeveel verschillende mensen van verschillende middenvelden inspraak en een akkoord moeten geven.

Mijnheer de Gedeputeerde, houd de hand erin zodat het toch vooruit gaat, want onze bedrijven hebben die adem echt nodig.

Graag kreeg ik een overzicht van het verloop van die processen, zowel wat de lopende als wat de reeds afgewerkte en afgeronde betreft.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 25: STRATEGISCHE DOELSTELLING: EXPERTISE TER BESCHIKKING STELLEN VAN LOKALE BESTUREN EN BURGERS: OP WELKE WIJZE KAN ONZE KNOWHOW TER BESCHIKKING GESTELD WORDEN VAN DE BURGER?

De heer Note

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de beleidsnota lees ik dat de provincie daadwerkelijk ondersteuning wil bieden aan gemeenten bij de implementatie van de nieuwe decreetgeving in gemeentelijke plannings- en vergunningstaken. Dit zou onder meer gebeuren door in samenwerking met de Vlaamse overheid informatiedagen te organiseren.

Dergelijke acties kunnen wij alleen maar toejuichen.

De nood aan ondersteuning aan gemeenten is met de inwerkingtreding van het decreet Ruimtelijke Ordening en het Grond- en Pandenbeleid inderdaad zeer groot.

Ik heb met genoegen kunnen vaststellen dat de provincie deze rol actief opneemt. Zo was de studievoormiddag op 15 oktober, in samenwerking met de VVSG en de OBAC, een schot in de roos. Menig gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, burgemeester en schep en hebben zich op deze

DEBATTEN

studievoormiddag een idee kunnen vormen van de belangrijke impact dat de nieuwe wetgeving op een gemeentelijk beslissingsproces.

Maar er zijn niet alleen de gemeenten. Er is ook de burger. En ik ben goed geplaatst om dat te weten, want dagelijks, Mijnheer de Gedeputeerde, komen mensen mij vragen om toelichting te krijgen over de nieuwe codex Ruimtelijke Ordening.

Vandaar dat ik mij de vraag stel of wij onze knowhow, die wij nu toch sowieso in huis hebben, ook niet kunnen ter beschikking stellen van de burger? Ziet u hierin een mogelijkheid om ook aan hen enige ondersteuning te bieden?

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 418: B.U. 930 01/210 01 – RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN – PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE: VRAGEN OVER DE KOSTPRIJS VAN RANDSTUDIES EN RAPPORTEN

De heer Note loco mevrouw Pede

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de financiële nota 2010 wordt een bedrag van 970 000 EUR uitgetrokken voor het uitbesteden van studiewerk, onder meer voor de opmaak van de PRUP's.

In het verleden, maar ook in de beleidsnota, is tot uiting gekomen dat het door de gewijzigde wetgeving noodzakelijk is geworden om voor de lopende afbakeningsprocessen en ruimtelijke uitvoeringsplannen bijkomende studies en rapporten op te maken. We denken dan bijvoorbeeld aan milieueffectenrapporten, ruimtelijke veiligheidsrapporten, waterstudies, landbouweffectenrapporten en mobiliteiteffectenrapporten.

Dit houdt in dat steeds meer middelen moeten besteed worden aan studies en rapporten en ik hoor zelfs zeggen dat het soms zover gaat dat deze studies meer gaan kosten dan effectief de opmaak van het RUP zelf.

Kan de gedeputeerde meer duidelijkheid bieden over de verhouding en de gemiddelde kostprijs van dergelijke studies in vergelijking van de opmaak van het PRUP?

Hoe ziet u dat naar de toekomst evolueren en welke implicaties heeft het dan ook op het budget?

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Van Gaeveren,
U kunt nu uw beide tussenkomsten houden.

BELEIDSNOTA P. 23: RUBRIEK: INLEIDING: DE HERZIENING VAN HET PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN (PRS): VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het verleden was er reeds sprake dat er een herziening zou komen van het provinciale structuurplan. Dit heeft al geleid tot een partiële herziening, voornamelijk met betrekking tot het provinciale windmolenplan als een addendum aan het initiële provinciaal ruimtelijk structuurplan.

Volgens de beleidsnota zou er een algemene herziening komen, waarvan de voorbereiding in 2008 gestart is, die normaal in 2010 vaste vorm zou moeten krijgen.

Ik weet ook dat ondertussen de partiële herziening van het structuurplan Vlaanderen op zich laat wachten. Een aantal gemeenten zijn daar zeker niet gelukkig mee. Ook een aantal gemeenten zitten te wachten op de partiële herziening van het structuurplan Vlaanderen.

Wat wordt de timing voor de herziening van het provinciaal ruimtelijk structuurplan?

Gaat dit ook rekening houden met de mogelijke interferentie van de partiële herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 23: RUBRIEK: INLEIDING: DE OPMAAK VAN PROVINCIALE RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN VOOR WEEKENDVERBLIJVEN

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het verleden werd al breedvoerig gedebatteerd over de problematiek van de weekendverblijven.

In het debat over het budget 2009 konden we vernemen dat de provincie aan oplossingen werkt met betrekking tot zones voor verblijfsrecreatie, voornamelijk binnen de gemeenten Stekene, Berlare en Knesselare.

Daarnaast was er ook sprake van het opstarten van besprekingen over de problematiek in Sint-Gillis-Waas, Aalst, Moerbeke en Wachtebeke.

Wat is de stand van zaken in de diverse gemeenten?

Ondertussen is ook de ruimtelijke codex van kracht geworden, waarin een aanpak voorzien wordt voor permanente bewoning in weekendverblijven.

Naast de planologische oplossingen die kunnen worden geboden voor bestaande knelpunten op het vlak van de ruimtelijke inplanting, spreekt men nu over het zogenaamde 'uitdovend woonrecht', dat aan de permanente bewoners en hun gezinsleden het recht geeft om hun weekendverblijf te blijven bewonen tot en met 31 december 2029.

Hoe interfereert dit woonrecht met de mogelijkheid tot een planologische oplossing?

Is het bieden van een planologische oplossing nog aan de orde?

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 418: B.U. 930 03/210 01 – SUBREGIONAAL OVERLEGORGAAN KANAALZONE – PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE: VRAAG OVER ÉÉN VAN DE PROJECTEN VAN ROM-PROJECT GENTSE KANAALZONE NL. HET PROJECT OVER HET SCHEIDEN VAN HET ECONOMISCH VERKEER VAN HET VERKEER NAAR DE DORPEN OM ZO DE DORPEN TE ONTLASTEN VAN DOORGAAND VRACHTVERKEER

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij weten allemaal dat het ROM-project, dat al een aantal jaren loopt in de Gentse Kanaalzone, een heel belangrijk en interessant project is en dat het zelfs een beetje een project is naar andere gebieden, ook later in verband met de omgeving van de Waaslandhaven.

Wanneer wij kiezen, zeker in dat gebied, voor het economische en voor de verdere ontwikkeling van de haven, moeten we uiteraard ook rekening houden met de historische gegevens.

Er liggen namelijk in dat havengebied nog een aantal woongebieden, dorpsgebieden.

Geleidelijk aan komt er ook wel verandering door mensen die daar wegtrekken, ruimte die gemaakt wordt voor nieuwe industriële ontwikkeling. Maar toch hebben wij met het ROM-project – en dat is het interessante ervan – gekozen om, waar mogelijk, economie en leefbaarheid aan elkaar te koppelen. Ik denk dat het een goed uitgangspunt is.

Ik hoef hier nu niet in te gaan op alles wat met dat ROM-project al gedaan is. Het heeft ook een beetje de bedoeling om dat hele gebied leefbaar te maken, ook in uitzicht, enz.

Dat ROM-project is een samenwerkingsverband tussen verschillende instanties, met name het provinciebestuur, de Vlaamse overheid - en in die zin en in hoofde daarvan is de heer gouverneur erbij betrokken -, het Havenbedrijf Gent, de stad Gent en de gemeenten Evergem en Zelzate om die duurzame ontwikkeling te maken.

DEBATTEN

Eén van die projecten is het scheiden van het vracht- en het woonverkeer. Er zijn een aantal doelstellingen vooropgesteld en men gaat een aantal maatregelen nemen om te vermijden dat het vrachtverkeer door die woonkernen komt.

Mijn vraag is of aan dat project in 2010 verder gestalte zal worden aan gegeven? Welke budgetten zijn er beschikbaar om dat te realiseren?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De vragen en tussenkomsten gesteld door collega De Coninck en collega Van Gaeveren zijn voor een deel gelijklopend, maar daar waar collega De Coninck zich concentreert op het economische gedeelte is de tussenkomst van collega Van Gaeveren meer algemeen.

Ik zou mijn antwoord willen beginnen met een paar algemene opmerkingen in verband met structuurplanning.

Een eerste zin waaraan we niet kunnen voorbijgaan, is dat men beweert dat de structuurplanning een dynamisch instrument is om aan ruimtelijke ordening te doen. Ik spreek dat uit met de derde persoon, onbepaald, 'men'.

Ik wil daar ook aan toevoegen dat binnen de ruimtelijke ordening men gekozen heeft voor een topdownvorm van subsidiariteit waarbij het hogere plan steeds het lagere plan kan overrulen en waarin lagere plannen steeds gehouden zijn aan wat in hogere plannen vastligt. Dus in een gemeentelijk structuurplan moet men conform het provinciale en het Vlaamse structuurplan werken. In het provinciale structuurplan moet men conform het Vlaamse structuurplan werken.

Wanneer we het hebben over de herziening van het RSV, zou ik eerst eens de stand van zaken moeten weergeven.

Er is een plenaire vergadering geweest op 20 maart 2009, dus nog onder de vorige Vlaamse regering. Men had de intentie om na de plenaire vergadering ook nog tot de voorlopige aanvaarding over te gaan. Dat is niet gebeurd. Bij de voorbereiding van die plenaire vergadering is de provincie betrokken geweest voor de hoofdstukken Verkeer, Infrastructuur en Bedrijvigheid. Voor een aantal andere aspecten niet. Wij hebben daar aangedrongen om ook bij die andere aspecten, zoals daar zijn Wonen, betrokken te worden.

Wij hebben op die plenaire vergadering geleerd dat op Vlaams niveau de intentie bestond om een viertal SPEK-en te geven aan Oost-Vlaanderen, namelijk Speciale Economische Knooppunten. Vroeger heette dat BEK-en, Bijzondere Economische Knooppunten. Dus SPEK en BEK staan heel dicht bij elkaar in de ruimtelijke ordening, zoals u ziet.

Die vier waren: Stekene/Sint-Gillis-Waas, Assenede/Zelzate, Zulte/Kruishoutem en Hamme.

Er werden evenwel geen bijkomende hectaren industriegrond toegekend zodanig dat we zullen moeten overgaan tot een herberekening, maar we hebben nog een voorraad die kan aangewend worden, die op andere plaatsen niet aangewend is.

De grootte van die terreinen valt nog te bepalen, maar dat zal vermoedelijk – we kunnen ons niet vastpinnen op getallen – iets zijn tussen de 25 en 35 hectaren. Ik zeg wel 'vermoedelijk'. Laten we ons daar niet op vastpinnen.

Wij blijven aandringen op een vergroting van dat pakket, maar ondertussen is op het niveau Vlaanderen een nieuwe regering aangetreden. Die nieuwe regering heeft de voorlopige vaststelling van de herziening van het RSV nog niet gedaan.

Een ander belangrijk punt waar we rekening moeten mee houden, is dat wanneer we in uitvoering van het PRS een RUP opmaken, het kan, maar dan moet dat steunen op het RSV.

Dus wanneer we voor die nieuwe industrieterreinen RUP's gaan opmaken, moeten we eigenlijk wachten tot die vaststelling gedaan is binnen het RSV. Vandaar die omgekeerde vorm, de topdownvorm, van subsidiariteit waar ik het al over gehad heb.

Dat is een eerste punt in verband met de industrieterreinen.

Een tweede punt waar ik het wou over hebben is de algemene herziening en de timing waarnaar gevraagd is door de collega's.

Voor een timing zijn wij eigenlijk gebonden aan wat er op het niveau Vlaanderen gebeurt. Wij zijn bezig met de voorbereiding van het PRS. Vermits ons PRS vijf jaar oud is, is het rijp voor een herziening. We hebben alleen vorig jaar een toevoeging gedaan met ons windplan, maar wij weten nu dat wanneer wij een herziening maken we rekening moeten houden met twee zaken. Ten eerste met de verwerking van de zaken die voorzien zijn in het RSV. Maar ook, ten tweede, met de lokale wijzigingen van de situatie in Oost-Vlaanderen, waar op vijf jaar tijd een nieuwe ruimtelijke behoefte kan ontstaan waarmee we rekening moeten houden.

Dat is eigenlijk in het kort wat ik op die twee vragen kan antwoorden. Maar ik moet duidelijk stellen dat een tijdspad op dit ogenblik nog niet kan getekend worden. Wel kunnen we zorgen voor de voorbereiding en zorgen dat we bijna parallel met de Vlaamse evolutie kunnen werken.

Wat betreft de vraag van mevrouw Willems in verband met het windplan.

Wij hebben het provinciale beleidskader windturbines als een addendum van het provinciaal ruimtelijk structuurplan op 25 augustus van dit jaar goedgekeurd, gezien door toenmalig minister voor Ruimtelijke Ordening, Dirk Van Mechelen.

Wij weten dat het decreet Ruimtelijke Ordening een belangrijke impact heeft op het beleidskader, vooral door de concretisering ervan. En nu zijn we geconfronteerd met een nieuw decreet zelfs.

Wij hadden ons beleidskader opgesteld om een impuls te geven aan de inplanting van windturbines door de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor geschikte locaties mogelijk te maken. Maar dat is door dat nieuwe decreet eigenlijk geen absolute noodzaak meer waardoor windturbines op veel plaatsen gewoon vergunbaar zijn in agrarische gebieden.

Daar waar wij oorspronkelijk via ons beleidskader een aanbod wilden creëren, is dat nu eerder een instrument geworden om waardevolle agrarische gebieden te vrijwaren van inplanting.

Om het document juridisch bindend te maken ten opzichte van de vergunningsverlening was het de bedoeling om een stedenbouwkundige verordening op te maken. Maar ook dat is onmogelijk gemaakt, want in het goedkeuringsbesluit van ons provinciaal beleidskader is juist dat uitgesloten, waardoor we ook dat middel verloren hebben.

Het beleidskader is vergunningsmatig dus momenteel enkel te beschouwen als een richtinggevend document bij het inplanten van windturbines, minder als een juridisch bindend document.

De gewenste structuur en de bijhorende potentiële inplantingslocaties worden gebruikt bij de beoordeling van de 'goede ruimtelijke ordening'.

Maar daar hebben we een ander middel.

Artikel 4.3.1., §2, eerste lid, 2° van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening stelt dat de vergunningverlenende overheid ook rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

Op het vlak van de provinciale en gemeentelijke planningsprocessen is het document wel bindend. Zo wordt ieder planproces binnen de potentiële inplantingslocaties nagekeken op de specifieke mogelijkheden voor inplanting en worden eventueel maatregelen opgelegd om het gebied voor de inplanting te vrijwaren of specifieke voorschriften uitgeschreven naar inrichting en beheer van het plangebied.

Ook de radarinstallaties, voornamelijk deze van Semmerzake, kunnen een belangrijke invloed hebben op het realiseren van de gewenste ruimtelijke structuur. Momenteel is het zo dat er vanuit het ministerie van Defensie een ongunstig advies wordt verstrekt bij aanvragen voor groot- en middenschalige turbines op minder dan 15 kilometer van de radarinstallatie, dit is concreet tot en met het zuiden van Gent.

Bij de opmaak van het beleidskader hebben wij daar geen rekening mee gehouden. Wij hebben dat wel toegevoegd aan onze kaarten.

Momenteel worden er op Europees niveau besprekingen gevoerd om te kijken of men die maatregelen zo stringent moet handhaven. Er wordt ook overleg gepleegd met het Ministerie van Defensie en

DEBATTEN

Belgocontrol en daardoor zou de mogelijkheid kunnen ontstaan dat vanaf een afstand van 8 kilometer, met een extra veiligheidsonderzoek, toch een afwijking op die regel van 15 kilometer zou toegestaan worden.

Tot zover het antwoord aan mevrouw Willems.

Dan kom ik aan de vraag van mijnheer Beeckman in verband met de afbakeningsprocessen.

Wij moesten 12 kleinstedelijke gebieden afbakenen. Zes ervan zijn afgerond, namelijk Dendermonde, Eeklo, Oudenaarde, Ronse, Temse en Zottegem.

Wij hebben daar niet alleen de grenslijn van het stedelijke gebied bepaald, maar ook de regionale bedrijvigheid, recreatieve zones, doortrekkersterreinen, enz. aangeduid, in totaal werd 167 hectaren nieuw regionaal bedrijventerrein.

Alleen de afbakeningen van Temse en Zottegem werden niet aangevochten voor de Raad van State en kunnen dus als definitief worden beschouwd.

Voor Eeklo is het nog te vroeg om er zicht op te hebben. De termijn om de vernietiging te vragen is inmiddels verstreken, maar het duurt altijd nog een tijdje vooraleer de provincie van een eventueel beroep door de Raad van State op de hoogte wordt gebracht.

Voor Ronse en Oudenaarde werden een aantal deelRUP's aangevochten, maar loopt de procedure nog. Zoals we recent in de pers vernomen hebben, werd het RUP voor Dendermonde, waaronder dat voor de gevangenis, door de Raad van State vernietigd op 4 november 2009. Er dient een nieuwe procedure te worden opgestart, maar straks meer daarover.

Er zijn nog zes planprocessen in de studiefase, namelijk de kleinstedelijke gebieden Beveren, Deinze, Geraardsbergen, Lokeren, Ninove en Wetteren.

Deze planprocessen liepen wat vertraging op, enerzijds omwille van de complexiteit van de planprocessen, anderzijds omwille van wijzigingen in de decreetgeving, waardoor we verplicht worden voor processen die na 1 juni 2008 in plenaire vergadering gaan een plan-MER te laten opstellen. De bedoeling is in ieder geval deze planprocessen binnen de huidige legislatuur nog af te ronden.

Dan kom ik terug bij de vraag over de afbakening van de vijf economische knooppunten die in het vorige RSV voorzien waren.

Drie planprocessen voor specifieke economische knooppunten werden afgerond, namelijk Aalter, Maldegem en Zele. In totaal werd 109 hectaren nieuw bedrijventerrein voorzien.

De afbakening van Zele werd niet aangevochten voor de Raad van State, deze van Aalter wel, maar de Raad van State heeft de vordering op 29 oktober 2009 verworpen, waardoor zowel Zele als Aalter als definitief kunnen worden beschouwd.

Voor Maldegem is het, net als voor Eeklo, nog te vroeg om er zicht op te hebben of er beroep werd ingesteld of niet.

Eén planproces zit nog in de studiefase, namelijk dat voor Nazareth, dat trouwens gekoppeld is aan het afbakeningsproces voor Deinze, waar het eigenlijk gaat over één bedrijventerrein, namelijk De Prijkels, gelegen zowel binnen een SPEK als binnen een kleinstedelijk gebied.

Kluisbergen is het vijfde specifieke economisch knooppunt, maar omdat er op dit ogenblik nog geen specifieke behoefte is, wordt voorlopig geen RUP opgemaakt.

Ik zou met uw goedvinden, Mijnheer de Voorzitter, nu even willen terugkomen op het dossier Dendermonde omdat het toch iets is waar we de laatste maand heel wat over gehoord hebben.

Zoals reeds aangehaald werden de RUP's voor de afbakening van Dendermonde op 4 november 2009 vernietigd door de Raad van State.

Over de inhoud van het arrest wil ik graag het volgende meegeven. De belangrijkste overweging om tot vernietiging over te gaan, is dat door het indicatief voorzien van een tweede toegangsweg naar de gevangenis de rechtzekerheid voor de omwonenden wordt aangetast.

Het is eigenlijk vrij cynisch, Mijnheer de Voorzitter, als ik het zo mag stellen, want we moeten in overschouwing nemen dat deze tweede toegangsweg er juist gekomen is om tegemoet te komen aan de bezwaren die door de omwonenden geuit werden naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

U ziet: houdt men er rekening mee dan wordt men gepakt en houdt men er geen rekening mee dan kan met voor hetzelfde geld ook gepakt worden.

We hechten veel belang aan het dossier van de gevangenis en hebben de uitspraak van de Raad van State niet afgewacht, maar zijn onmiddellijk na de schorsing van het RUP begonnen met de opmaak van een nieuw RUP om het geschorste en nu vernietigde RUP te vervangen.

We deden dat omwille van de hoogdringendheid van de realisatie van een nieuwe gevangenis en wij weten dat ook buiten de activiteiten binnen de deputatie op zichzelf er een aantal initiatieven geweest zijn door de heer gouverneur terzake om in dit dossier tussen te komen.

Hoewel het nieuwe RUP screeningsgerechtigd was, hebben we onmiddellijk besloten, gezien de gevoeligheid van het dossier, een plan-MER te laten opstellen.

Dat is een vorm van op veilig spelen, zou ik zeggen.

Op 4 december 2008 keurde de deputatie het bestek goed en in zitting van 19 februari 2009 werd de opdracht gegund aan een studiebureau.

De nota voor publieke consultatie, zijnde het eerste 'officiële' document binnen het plan-MER, werd volledig verklaard door de dienst MER op 26 juni 2009. De publieke consultatie liep van 2 juli tot en met 31 juli 2009. De richtlijnenvergadering had plaats op 24 september 2009.

Ondertussen hebben we de richtlijnen al ontvangen en is er een eerste versie van het plan-MER opgemaakt, waarbij al rekening gehouden werd met de richtlijnen. Het plan-MER zal verder afgewerkt worden volgens het integratiespoor. Dit houdt in dat de visie voor het RUP meegaat in het plan-MER om geen tijd te verliezen.

Ondertussen wordt er effectief gewerkt aan de opmaak van het nieuwe RUP.

Volgens planning zou het proces als volgt verlopen:

- eind november gebeurde de afwerking van het grafische plan en de stedenbouwkundige voorschriften van het nieuwe RUP ten behoeve van de verdere afwerking van het plan-MER;
- februari 2010: afwerking plan-MER en RUP, zowel afbakeningslijn als Dendermonde West, waarin de gevangenis gevat is;
- maart 2010: plenaire vergadering;
- 19 mei 2010: voorlopige vaststelling door de provincieraad;
- daarna openbaar onderzoek van begin juli tot eind augustus 2010;
- behandeling bezwaren door de PROCORO: begin september tot begin oktober of begin november, naargelang het aantal bezwaren;
- midden oktober of midden november: advies van de PROCORO;
- midden november of midden december 2010: definitieve vaststelling door de provincieraad. Daarbij dienen dan de 60 dagen geteld na ontvangst van het dossier om het RUP goed te keuren.

Bij de eerste stap, zijnde de opmaak van het RUP zelf, zal rekening gehouden worden met zowel de resultaten van het plan-MER als met de middelen van de bezwaarindieners bij de Raad van State.

Tot zover de stand van zaken waarvan ik graag gebruik maak om dat ook in de raad naar voor te brengen.

Ik kom vervolgens bij de vraag van collega Note in verband met het aanreiken van informatie en knowhow over ruimtelijke ordening.

In deze zeer moeilijke materie weet iedereen dat er meer leken dan deskundigen buiten lopen en dat die leken zich op de meest verschillende niveaus kunnen bevinden. Het is in de eerste plaats nodig om ervoor te zorgen dat er zo weinig mogelijk leken zijn onder de mandatarissen en onder de ambtenaren, maar we mogen niet vergeten om naar de burger toe zoveel mogelijk uitleg te geven over deze complexe materie.

Vooreerst dient aangestipt te worden dat de wetgeving rond ruimtelijke ordening opgesteld en gewijzigd wordt door het Vlaamse niveau. Het komt dus in eerste instantie aan het Vlaamse niveau toe om over haar eigen regels te communiceren.

De provincie heeft gemeend zoveel mogelijk haar verantwoordelijkheid te moeten nemen. Wij hebben ook getracht initiatieven te nemen voor de gekozenen. Wij hebben getracht ook onze provinciale verkozenen te laten deelnemen aan de gemeenschappelijke studiedag. In de commissie hebben we een

DEBATTEN

overzicht gegeven van de wijzigingen die er zijn. Ik verwijs hiermee naar de studievoormiddag over de nieuwe vergunningsprocedure ten behoeve van de burgemeesters en de schepenen van Ruimtelijke Ordening. In oktober hebben we dan weer een algemene informatievoormiddag gegeven over de wijziging inzake de regelgeving rond ruimtelijke ordening en de nieuwe wetgeving over het grond- en pandenbeleid. Daarnaast begeleiden we op een actieve wijze de gemeenten bij het voeren van een gemeentelijk ruimtelijk beleid. Dat kan zowel projectmatig zijn als op algemene wijze. De concrete vragen worden met de gemeenten, desnoods individueel, besproken. Die kennen heel goed de weg naar het provinciehuis. Bij hen is de provinciale overheid zeker geen onbekende.

Ook ten aanzien van de gemeentelijke ambtenaren houden wij ondersteunende acties. Hier bedoelen we vooral het Atriumproject, dat door de Vlaamse overheid wordt georganiseerd. Een zeer verdienstelijk project waar de ambtenaren van de drie niveaus worden samengebracht. Wij volgen dat project actief op en verzorgen inhoudelijke bijdragen.

En dan de burger.

Hier denk ik dat we om de hele massa te bereiken in de eerste plaats moeten verwijzen naar onze website, een zeer toegankelijke website, waarin men alle gegevens in verband met onze dossiers die in behandeling zijn, kan vinden.

Daarnaast moet ik ook verwijzen, projectmatig, dat we per ruimtelijk project avonden organiseren waarop die projecten toegelicht worden.

Ik ben op een aantal van die avonden aanwezig geweest en ik moet u zeggen dat onze diensten dat met volle overgave, in vaak zeer ondankbare omstandigheden, doen.

Ik kom dan aan de vraag van collega Pede in verband met de kostprijs. Een zeer netelige en tegelijker tijd een zeer goede vraag.

Ik zal trachten in stukken te antwoorden en achteraf een overzicht te geven om een vergelijking te maken wat houdt dat in voor één bepaald dossier als voorbeeld.

Sinds 1 juni 2008 dient door de gewijzigde wetgeving principieel voor elk RUP een plan-MER opgemaakt te worden.

In eerste instantie gebeurt er een screening en die screening legt vast of er een uitgebreid onderzoek, een rapport, moet gebeuren of een eenvoudige opsomming van de problemen voldoende is.

Voor de afbakeningsprocessen staan we dus steeds voor een plan-MER met een uitvoerig rapport.

In tegenstelling tot het opstellen van een RUP dient een plan-MER wettelijk opgesteld te worden door een onafhankelijk studiebureau. Dat wil dus zeggen dat men hierbij de markt moet verkennen.

De kostprijs voor het opmaken van een dergelijk rapport is vrij hoog. Zo werden op 19 februari 2009 voor zeven plan-MER's de studies gegund. De kostprijs varieerde van 51 595,92 EUR tot 80 217,92 EUR. Dat overtreft in de meeste gevallen inderdaad de kostprijs van de afbakeningsstudie.

Wat de Watertoets betreft.

Niet voor alle RUP's dient er een afzonderlijke waterstudie te gebeuren. Indien er geen specifieke waterproblematiek is, wordt het aspect water onderzocht in het plan-MER of in de studiefase van een RUP.

In bepaalde gevallen is het echt noodzakelijk om bepaalde ruimtelijke keuzes of inrichtingen mee te laten bepalen of om bepaalde bestaande problematieken op te lossen.

Wij hebben zo een geval waar we bij de behandeling van de bezwaren die ingediend worden tijdens het openbaar onderzoek tot de beslissing gekomen zijn om toch een waterstudie te laten maken. Ik verwijs hierbij naar het dossier van Maldegem, waar we bij het nieuw regionale bedrijventerrein, dat aanleunt bij een bestaand terrein, eigenlijk via een waterstudie ertoe gekomen zijn om het globale waterprobleem van het totale industrieterrein op te lossen. Maar het kostenplaatje bedroeg 11 374 EUR plus 589,45 EUR voor de infiltratiemetingen.

Wat het landbouweffectenrapport betreft.

Indien een RUP in een landbouwgebied voorzien wordt, worden niet alleen ruimtelijk de implicaties voor de landbouw afgewogen maar ook de economische gevolgen onderzocht.

Al naargelang de hoegrootheid van het probleem kan dit gebeuren aan de hand van een gevoeligheidsanalyse of een landbouwtoets. De kostprijs daarvan varieert tussen de 1 700 EUR en de 10 000 EUR.

De kostprijs van een volwaardig landbouweffectenrapport ligt nog een stuk hoger. Zo bedraagt de totale kostprijs van de studie voor de gastuinbouw in Beveren 24 000 EUR.

Wat het ruimtelijk veiligheidsrapport betreft.

Dit is nodig indien overwogen wordt om laag- of hoogdrempelige SEVESO-bedrijven toe te laten op een nieuw industrieterrein. Tot nu toe hebben we dat moeten doen voor het regionale bedrijventerrein Balgerhoeke in Eeklo. Daar was de kostprijs 21 000 EUR. Indien dit opgemaakt wordt voor Lokeren voor de E17, fase 4 te Lokeren zal dit 13 770 EUR bedragen.

Wat de Mobiliteitsrapportages betreft.

Indien nodig dienen er eveneens dergelijke rapportages opgesteld te worden. Ze zullen ook voor een flink stuk op andere budgetten gebeuren. En ik kijk naar collega Hertog. Dit is zeker zo na het van kracht worden van de verplichting tot opmaak van een plan-MER, waar het aspect mobiliteit onderdeel van uitmaakt. Dit was bijvoorbeeld het geval bij het plan-MER voor afbakening in het kader van het kleinstedelijke gebied Deinze.

Als voorbeeld van wat een afgeronde studie, bedragen BTW inclusief, van een afbakening kost kan ik verwijzen naar de afbakening van het kleinstedelijke gebied Eeklo:

- hoofdopdracht afbakeningsstudie: 55 367 EUR;
- meerwerk voor de deel-RUP's: 54 189 EUR;

De conclusie is dat er steeds meer bijkomende studies zijn, die vanuit wettelijk en decretaal oogpunt noodzakelijk zijn, maar die ook vanuit het maatschappelijke draagvlak heel vaak hun nut hebben. De kostprijs varieert naargelang de problematiek, maar vermits alleen onafhankelijke bureaus deze studies mogen maken, speelt hier ook de markt. Maar er gebeurt een bevraging.

Ik zou een opmerking willen maken wanneer ik het heb over die kostprijs.

Wanneer we zien voor het dossier Eeklo dat de provincie uiteindelijk 110 000 EUR zal uitgeven, komt dat ten goede van de gemeenten of de intercommunale.

Ik zou er ook nog willen op wijzen dat wanneer er ergens oprispingen zijn vanuit een gemeente of vanuit een intercommunale, wanneer de provincie betrokken wordt bij een ontwikkeling van een bedrijventerrein, we dat ook zouden moeten kunnen omkeren.

Het is juist door het geld dat de provincie hier uitgeeft dat achteraf die ontwikkeling mogelijk wordt en die gemeenten en intercommunales naar de kassa kunnen gaan.

Ik denk dat in deze provincieraad dat ook eens mag gesteld worden.

Ik neem hier de kosten van één dossier. We hebben er zo 12 voor de kleinstedelijke gebieden op dit ogenblik, plus vijf die soms iets minder kosten, maar die toch ook ruime sommen opsloppen voor de SPEK-en.

Ik kom dan bij de tussenkost van mijnheer Beke, die ietwat een apart karakter heeft vermits ze betrekking heeft op het project Gentse Kanaalzone, een uiterst belangrijk project waar heel wat gebeurd is en heel wat te gebeuren staat.

U weet dat er heel wat maatregelen getroffen zijn – en ik kijk hierbij in de richting van collega Van Pée, die een deskundige is op dat gebied en in de richting van collega Beke, die dat dossier van zeer nabij volgt – om het doorgaand vrachtverkeer uit de dorpskernen van de Gentse Kanaalzone te weren. Deze maatregelen moeten er voor zorgen dat de leefbaarheid in de kanaaldorpen verbetert en tegelijk de toegankelijkheid en de bereikbaarheid garanderen van het aangrenzende havengebied. Men moet daar die twee belangen verzoenen.

In 2009 werd in een eerste fase uitvoering gegeven aan de uitgewerkte maatregelen voor de linkeroever. Mijnheer de Gouverneur, u hebt onlangs de digitale dubbelpolige vrachtwagensluis te Rieme in gebruik gesteld. Dat is een primeur voor Vlaanderen, die als doel heeft de verkeersdruk in Rieme te verminderen door de vrachtwagens op een geautomatiseerde manier te controleren en te registreren en de vrachtwagenbestuurders die de woonkern als sluike weg gebruiken, te verbaliseren.

Ik zal het systeem hier niet in detail uitleggen, Mijnheer de Voorzitter, want ik heb beloofd dat ik tegen 15 uur zou klaar zijn en ik zie dat de klok genadeloos verder tikt. Maar het komt erop neer dat een infraroodcamera met een automatische nummerplaatherkenning registreert wie de zone binnen rijdt. Dus een sensor op een hoogte van drie meter, zodanig dat het niet alle wagens registreert. Bij het buiten rijden wordt de referentietijd genoteerd en kijkt men na of men in die zone is geweest voor een activiteit of dat men er alleen is doorgereden.

DEBATTEN

Als de doorreistijd lager ligt dan de vastgelegde referentietijd, wordt de passage als sluisverkeer geregistreerd en geverbaliseerd.

In 2010 staat er heel wat op het programma.

De uitgewerkte maatregelen voor de rechteroever, aan de oostzijde van het kanaal, zullen ten uitvoer gebracht worden. Om dit mogelijk te maken wordt in het najaar van 2009 een bestuurlijk overleg opgestart met de gemeenten Wachtebeke en Lochristi.

De maatregelen die op de rechteroever ten uitvoer worden gebracht, in overleg met de beide gemeenten uiteraard, worden gecommuniceerd aan de bewoners en de bedrijven via de nieuwsbrief Gentse Kanaalzone, die ook digitaal beschikbaar is. Ook zullen de getroffen maatregelen op rechteroever leiden tot de opmaak van een nieuwe aangepaste publicatie van de folder 'Wegwijs in de Gentse haven'.

De uitgevoerde maatregelen op de linkeroever zullen uitgebreid geëvalueerd worden in overleg met alle betrokken partners. Dit moet toelaten uiteraard om de gevolgen ervan op het terrein op te volgen.

Er zal een uitgebreide verkeersstudie opgestart worden die de verschillende vrachtwagenstromen in en rond de woonkern van Zelzate in beeld brengt. Hieruit zou een samenhangend pakket van maatregelen moeten volgen die het doorgaande vrachtverkeer uit de woonkern van Zelzate weren, met uitzondering van de ADR-transporten uiteraard.

Voor het uitvoeren van al deze acties zijn op de begroting van 2010 middelen voorzien. Ik quoteer u hoe de middelen van het project Gentse Kanaalzone gegenereerd worden. Dat zijn niet uitsluitend provinciale middelen, maar de provincie draagt daar toch een ruim steentje bij:

- de Vlaamse overheid: 62 000 EUR;
- de stad Gent: 49 580 EUR;
- de gemeenten Evergem en Zelzate: 12 395 EUR elk
- het Havenbedrijf Gent: 12 395 EUR
- de provincie Oost-Vlaanderen: 74 370 EUR

Of globaal beschikbaar gestelde werkmiddelen voor dit project: 223 135 EUR

U hebt gezien wat er allemaal gebeurt met deze middelen om de leefbaarheid in de kanaalzone en in de dorpen daaromheen, maar evenzeer in Evergem en in Zelzate, mogelijk te maken alsook om de werking binnen de economische ruggengraat van onze provincie, die zich daar bevindt, te ondersteunen, want dat mes snijdt aan twee kanten.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik hiermee op alles heb geantwoord en binnen de gestelde tijd gebleven ben.

Dank u.

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de heer gedeputeerde voor zijn antwoord, maar het is effectief zo dat wij in het begin van dit jaar de plenaire vergadering verwacht hadden voor de partiële herziening van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Tot op heden is dit nog niet gebeurd.

Ik heb gisteren uit de nieuwslezing gehoord dat er toch wat beweegt binnen de Vlaamse regering, met name dat men voor grote infrastructuurwerken een werkgroep heeft samengesteld die op zoek moet gaan naar snelle procedures, waarschijnlijk ook wel een deel ingegeven door de economische situatie.

Ik heb trouwens ook reeds in het verleden, en de gouverneur is daarvan op de hoogte, gevraagd naar, in uitvoering, korte procedures.

Ik heb er geen probleem mee dat men voor planning uitgebreide effectenrapporten maakt tot het ogenblik dat de beslissing valt. Men mag gerust zijn tijd nemen. Dat mag 10 of 15 jaar duren. Maar eens de politieke beslissing valt over de uitvoering van een dossier dat men zegt 'wij gaan daarvoor', moet de

uitvoeringstermijn verkort worden. De burger verwacht van ons dat als er een beslissing valt en die ook gecommuniceerd wordt, dat dit op korte termijn ook effectief op het terrein gezien wordt.

Daarom dat ik vraag om - misschien samen met de fractieleiders - zelf initiatief te nemen, naar de eerstkomende provincieraad, met betrekking tot de partiële herziening van het structuurplan Vlaanderen enige actie te ondernemen vanuit deze provincie.

U spreekt over de afkorting SPEK, maar voor de provincie Oost-Vlaanderen zijn het effectief spekken, in de betekenis zoals ze waarschijnlijk in de dikke Van Dale staat: snoep, en geen kleine, maar die toch belangrijk zijn voor onze provincie.

Ik stel voor, Mijnheer de Gedeputeerde, dat wij naar de provincieraad van december vanuit deze provincie actie zouden ondernemen ter ondersteuning van het initiatief om naar de Vlaamse regering toe te zorgen dat die partiële herziening gerealiseerd wordt.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik moet zeggen dat ik zeer opgetogen ben met de woorden van collega Van Gaeveren. Ik denk dat een overleg zich inderdaad opdringt.

Ik hou niet zozeer van government by declaration, van grote verklaringen die men boven ons hoofd aflegt en dan blijkt dat, als het dan op de uitwerking op het veld komt, we opnieuw te pletter lopen op een procedureslag en een veelheid van plannings. Men heeft de mond daar vol over en ik hoop dat men daar werk van zal maken.

Wij wachten op het vervolg. Wij zijn in ieder geval vragende partij om daar zo snel mogelijk te kunnen mee verder gaan.

Dank u.

Derde gedeputeerde Peter Hertog

ONDERWIJS

ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sinds het VVP-congres van zaterdag laatstleden is de discussie omtrent het bestaan van de provincies 'alive and kicking' en kan men zich de vraag stellen of het beleidsdomein Onderwijs überhaupt een provinciale taak is? Zou het niet logischer zijn dat dit domein volledig onder Vlaamse bevoegdheid komt te staan?

Uiteraard zijn we zover nog niet en men kan zeggen dat het provinciaal onderwijs momenteel toch wel 'een zeer goede' reputatie heeft.
Dit komt dankzij de vele financiële inspanningen en investeringen die de provincie doet in haar provinciale scholen.

Ik zou het graag specifiek willen hebben over het flankerend onderwijsbeleid.
De provincie heeft via het flankerend onderwijsbeleid een manier gevonden om scholen 'extra' te ondersteunen op vlak van 'gelijke kansen, het stimuleren tot levenslang leren in het volwassenenonderwijs en het verbeteren van de band tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt'.
De vraag stelt zich of alle projecten wel aan deze doelstellingen voldoen en of ze al dan niet zinvol zijn voor het beleidsdomein onderwijs? Zeker nu het onderwijs toch serieus onder druk komt te staan door de besparingen die de Vlaamse socialistische minister zou willen doorvoeren.
Op dit moment worden die besparingen nog wel een stukje geminimaliseerd, maar we kennen nog niet de gevolgen van de vele besparingen die op ons afkomen, zeker niet op langere termijn.

Laat me eerst en vooral duidelijk maken dat ik hier geen pleidooi ga houden om het projectmatig werken in het onderwijs en dan specifiek omtrent gelijke kansen af te schaffen. Heel zeker niet!
Alleen heb ik toch enige opmerkingen bij sommige projecten en bepaalde subsidies die het provinciebestuur in dit beleidsdomein doet.

Vzw De Stap is een neutraal provinciaal studieadviescentrum waar men terecht kan met vragen, informatie over het onderwijs en voor het krijgen van studieadvies.
Hoe neutraal kan men zijn in dit halfroond?
Naast de neutraliteit stel ik mij vooral vragen over het takenpakket van dit studieadviescentrum. Is dit niet de taak van het CLB van de scholen? En als er al dan geen CLB is, zijn er toch nog andere informatiekanalen waar men terecht kan. Waarom niet het Vlaamse niveau raadplegen? Is er echt wel nood aan een provinciaal steunpunt?
Het is nu soms al heel moeilijk om wegwijs te geraken in de bureaucratische structuur van heel wat instanties en organisaties. Dit nog eens gaan uitbreiden, lijkt me niet echt zinvol.

Het project GAAP - Grensoverschrijdend Actieprogramma Actief met een Functiebeperking - zorgt voor arbeidstoeleiding van mensen met een functiebeperking naar een aantal knelpuntenberoepen.
Ik dacht dat arbeidstoeleiding in eerste instantie de taak was van de VDAB.
Uiteraard kan samenwerking met het onderwijs en de arbeidsmarkt heel positief zijn, maar dit project zal vooral grensoverschrijdend werken. Dus heel specifiek gericht voor grensarbeid. Waarom dan geen andere sectoren? Welke provincies van Nederland doen hieraan mee? Wat is hun financiële inbreng in dit project? Als het gaat over mensen met een functiebeperking, wat verstaat men daar dan onder? Zijn dat mensen met een fysieke beperking of mensen met andere beperkingen? We zitten hier dan in het domein van Welzijn, waarvan ik nog altijd dacht dat het Vlaams Agentschap voor Personen met een Beperking de taak had om een stuk te werken naar arbeidstoeleiding.
Niet dat het onderwijs hier geen samenwerkende of coördinerende rol kan in spelen, maar moet dat dan altijd financieel zijn?

Het programma Oost@work wordt op de Oost-Vlaamse regionale zenders uitgezonden en besteedt vooral aandacht aan interessante onderwijsinitiatieven en geslaagde onderwijsprojecten. Dit budget is vooral een promotiebudget en bedraagt 53 000 EUR.

Ik stel mij daar wel een aantal vragen bij, niet zozeer naar de zinvolheid ervan, maar vooral naar het resultaatgerichte. Hoeveel mensen worden hier effectief bereikt? Is er daar al enig onderzoek naar geweest? Wordt dit geld niet beter besteed aan rechtstreeks inhoudelijke projecten?

Projecttoelage voor het inrichten van een studiedag.

Ik verwijs naar de financiële nota op pagina 168. Het is de bedoeling van de provincie om een aantal studiedagen te financieren. Het gaat niet over grote bedragen, niet over het bedrag tout court, maar wel over de taakstelling. Is het de taak van de provincie om studiedagen van scholen te financieren? Zo een bedrag kan naar mijn gevoel via de werkingsmiddelen van de scholen zelf bekostigd worden.

Is het drukken van een minivademeccum van PRODOV - Vereniging van Oost-Vlaamse CLB's – de taak van de provincie?

Men kan zich daar vragen bij stellen.

Wat betreft de betoelaging van fundamenteel wetenschappelijke projecten van de UGent, die niet gekozen zijn door de Vlaamse overheid voor betoelaging, maar die niettemin waardevol zijn. Daar waar de Vlaamse overheid geen interesse toont, toont de provincie blijkbaar wel interesse om deze alsnog op te vissen.

Als projecten zo waardevol blijken te zijn, waarom bekostigt de UGent ze niet zelf?

Wil dit zeggen dat de Groen!-fractie inhoudelijk deze projecten of vragen niet steunt?

Het antwoord is nee.

Inhoudelijk spreken we ons niet echt uit over deze projecten, alleen stellen we ons de vraag of het provinciebestuur wel de instantie is die deze moet bekostigen? Zijn er geen andere overheden of organisaties die daar al mee bezig zijn? Zijn er inhoudelijk ook geen andere en misschien wel dringende prioriteiten? Moet de provincie in deze steeds weer sinterklaas spelen en de gaatjes vullen die anderen niet willen dekken?

Dit is blijkbaar een handelsmerk dat zich niet alleen binnen dit beleidsdomein voordoet, maar ook in andere. Ik kom hier ook nog op terug bij het domein 'Welzijn'.

Soms is het belangrijk om keuzes te maken en duidelijk te gaan voor een aantal projecten die breed realiseerbaar zijn voor vele scholen en waar men de concrete resultaten en verworven deskundigheid als het ware deelt met elkaar in de praktijk.

Het solidariteitsprincipe.

Maar dan moet men wel durven 'nee' zeggen tegen heel wat andere, soms kleinere projecten en dat ligt blijkbaar toch wel moeilijk.

Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Zenner-De Gryze

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciaal onderwijs speelt al ettelijke jaren een zeer belangrijke rol bij de emancipatie en het scheppen van gelijke kansen.

In deze bestuursperiode, en hopelijk nog voor vele jaren, moet dit zo blijven omdat het provinciaal onderwijs met haar specificiteit de kritieke succesfactor is als het gaat om emancipatie en gelijke kansen.

De beleidsnota 2010 getuigt opnieuw dat we ambitieus zijn.

Inhoudelijk en financieel is het provinciale onderwijsbeleid voor "ieder van ons", met in het bijzonder voor leerlingen met specifieke noden in de brede zin van het woord.

Het bevorderen van mensen met een functiebeperking naar een aantal knelpuntberoepen, het bevorderen van de participatie van de zwakkere doelgroepen aan het volwassen onderwijs, de integratie

DEBATTEN

van zieke jongeren in het onderwijs en het verstevigen van de band tussen onderwijs en arbeidsmarkt zijn items waar wij allemaal wakker van liggen.

Sinds 2008 startte dit bestuur met het subsidiëren van projecten voor het bevorderen van gelijke onderwijskansen in het voltijds of deeltijds onderwijs.

Via het flankerende onderwijsbeleid worden scholen gemotiveerd en gesensibiliseerd om vernieuwend te werken rond bepaalde thema's.

De provincie Oost-Vlaanderen neemt hier ten volle haar verantwoordelijkheid en biedt op die manier alle jongeren meer onderwijskansen en dit over alle netten heen.

Maar "plus est en nous".

Ook ons provinciaal onderwijs heeft verder vernieuwing nodig en moet inspelen op de actuele noden. Volgende items verdienen dan ook onze aandacht en hebben hier zeker ook middelen voor nodig.

Jaren geleden al hebben wetenschappelijke studies het verband tussen het taalgebruik en de leerresultaten van leerlingen aan het licht gebracht. Leraren van niet-taalvakken moeten zich realiseren dat talige processen nodig zijn om de nodige inzichten voor hun vak te verwerven. Vanuit het beleid moeten we initiatieven rond het taalbeleid ten volle ondersteunen.

Ook op het vlak van preventie hebben heel wat scholen het zeer moeilijk om de regelgeving in deze, in hun dagelijks schoolbeleid te integreren en dit vooral door het ontbreken van specifieke kennis en middelen. Daarbij komt nog dat bij een doorlichting het deel welzijn meer en meer aan belang wint.

Er moet ook nog efficiënter ingezet worden op de deelname van TSO- en BSO-leerlingen aan Europese projecten en stages. Deze buitenlandse ervaring betekent bij sollicitaties een grote troef.

Qua vaardigheden betekent dit voor de leerlingen dat ze nieuwe technieken en moderne methodes ontdekken, nieuw professionele vaardigheden bijleren en ook vreemde talen leren gebruiken. De grootste winstmarge betreft de attitudevorming: meer zelfvertrouwen, leren samenleven in groep, andere mensen leren kennen, kennis maken met andere culturen.

Ook begeleidende leraren krijgen een frissere kijk op een andere school – en bedrijfscultuur. Dit kan leiden tot nieuwe ideeën en verbeteringen in de beroepsopleiding.

Om het aantal kortgeschoolden - zonder diploma, startkwalificaties of juiste competenties - drastisch te verminderen, moet er steeds meer aandacht zijn voor de schoolloopbaanbegeleiding, want bij een gemotiveerde keuze van een leerling gaat het meestal de goede richting uit. Zeker bij de kwetsbare groep leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften.

Door het handelingsgericht werken te introduceren, kunnen we voorkomen dat die groep leerlingen met beperkingen van allerlei aard – leer-, gedrags-, emotionele, fysieke, socio-economische beperkingen - gestigmatiseerd worden als probleemleerlingen. In plaats daarvan kunnen we gericht op zoek gaan naar ondersteunende maatregelen en een geschikte aanpak die hun onderwijskansen kunnen verhogen.

Als laatste aandachtspunt wil ik nog aanhalen dat alles staat of valt met de ondersteuning die scholen in de toekomst zullen krijgen om zelfstandig hun kwaliteit te onderzoeken en te bewaken. Scholen moeten de komende jaren maximaal ondersteund worden in hun beleidskracht.

Ik lees dan ook met voldoening in de beleidsnota dat de pedagogisch begeleider deel zal uitmaken van de pedagogische werking van het IVA-onderwijs en eveneens de schooldirecties zal coachen bij het voorbereiden en opvolgen van de doorlichtingen door de Vlaamse overheid.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, al deze uitdagingen spreken voor zich: dynamisch netwerkonderwijs, voldoende en degelijke infrastructuur, secundair onderwijs op Europees topniveau, hogere participatie aan levenslang leren, omgaan met gelijke kansen en diversiteit, voorbereiden op de internationale samenleving, schoolloopbaanbegeleiding.

Maar nogmaals: "plus est en nous".

De realisatie van al deze doelstellingen zal een grote inzet van mensen en middelen vragen.

Gezien de besparingen vanuit de Vlaamse overheid zal er zeker creativiteit nodig zijn en zullen effectief keuzes moeten gemaakt worden.

Maar binnen onze sterke provinciale scholen met op de werkvloer sterke directies en leerkrachten en een zeer degelijke omkadering vanuit de verschillende provinciale diensten, slagen we er zeker in om het talent van elke Oost-Vlaamse lerende maximaal te laten ontplooiën.

Ons provinciaal onderwijs wordt nog beter voor de sterken en nog sterker voor de zwakkeren.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, de budgetbespreking vindt nu eenmaal plaats in de periode waar de sint zijn intrede doet en de kerstman zijn plunje boven haalt.

Dus laat mij toe nog één wens uit te spreken.

Neen, niet de luifel van de provinciale middenschool te Gent, want die zit al in de 'pipe-line', maar nog steeds ontsieren de containerklassen de mooie gebouwen van P.I.H.S. te Gent.

Ik leg alvast de oplossing - te verstaan de mogelijke bouwplannen - in mijn schoentje.

Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is al aangehaald door mevrouw Lafkioui: wie aanwezig was op het colloquium van de Vereniging van de Vlaamse Provincies beseft dat één van de mogelijke aanzetten tot een verdere discussie omtrent de toekomst van de provincies zeker het provinciaal onderwijs is.

Het is misschien niet het monster van Loch Ness, maar toch wel een discussie die geregeld opduikt en waarvoor er zeer rationele elementen aanwezig zijn. Elementen die evenzeer aanwezig waren op het moment dat het debat werd gevoerd over de provinciale wegen.

Ook toen heeft men misschien een traan weggepinkt. Ook toen heeft men misschien de bekommernis geuit van: gaan deels de Vlaamse overheid, deels de gemeente daar op eenzelfde deskundige en betrokken manier mee omgaan als de provincie Oost-Vlaanderen? Wat gaat er gebeuren met het provinciepersoneel dat daarvoor instaat?

Ik stel vast dat men op een volwassen en toch redelijk rationele wijze het debat daaromtrent gevoerd heeft, met als gevolg dat quasi de operatie volledig is kunnen afgehandeld worden, op enkele uitzonderingen niet te na gesproken.

Zonder afbreuk te doen van de kwaliteit en de waardering van het provinciaal onderwijs – en de andere sprekers hebben dat in hun toespraak ook beklemtoond – zijn er nu al een aantal elementen aanwezig waarin de provincie zegt van 'wij focussen ons volledig op de situatie bij het gemeenschapsonderwijs'. Ze geeft in feite zelf het signaal om aan die piste verder te werken.

Men zegt soms een beetje gemakkelijk van 'wij wachten af wat Brussel zegt, wij bekijken dat binnen de schoot van de Vereniging van de Vlaamse Provincies'.

Ik denk dat de provincie hier veeleer een voortrekkersrol zou kunnen spelen. Dat zou helemaal geen afbreuk doen aan de waardering tegenover het onderwijzende personeel en de administratieve diensten, die op dit moment perfect functioneren onder die Oost-Vlaamse koepel, maar waar toch de twijfel zeer gering is, als zou dat niet even goed kunnen functioneren onder een Vlaamse koepel.

Wanneer wij kijken naar het kostenplaatje denk ik dat dit één van de cruciale elementen is. Het siert het provinciaal onderwijs dat zij zeer goed scoort qua waarderingscijfer, qua evaluatie. Maar daar staat natuurlijk ook een prijs tegenover – en dat is een pijnpunt dat in het verleden ook al naar boven is gekomen – en de bekommernis dat het provinciaal onderwijs per individuele leerling uiteindelijk nog steeds het duurste onderwijs is in vergelijking met de andere onderwijsvormen. Het is een beetje een pijnpunt dat daar waar zonder de kraan te moeten toedraaien of u op te stellen als een enorme fan van besparingsdrang, toch nog eventueel een dergelijke operatie kan doorgevoerd worden.

Ik weet dat het op dit moment financieel moeilijke tijden zijn, zeker vanuit Vlaanderen. Men wenst in 2010 ongeveer 72 000 000 EUR te besparen.

Dat zal ook zijn gevolgen hebben voor het provinciaal onderwijs. Ik verwijs naar maatregelen die zowel in 2010, maar vooral in 2011 zullen plaats vinden. Het heeft onder meer te maken met het niet indexeren van de werkingsmiddelen.

DEBATTEN

Het gaat natuurlijk niet zozeer over de lonen, want voor een stuk is daar het onderwijzende personeel gespaard gebleven. Maar op een aantal aanvullende taken, een aantal werkingen, die zich naast het zuiver onderwijzend karakter bevinden, werden er toch wel een aantal financiële besparingen doorgevoerd.

Ik verwijs onder meer naar het afschaffen van het mentorschap van jonge leerkrachten. Wie een beetje de formule kent, weet dat in feite net nu het systeem van mentorschap begon te draaien. Dus dat valt zeker te betreuren.

Ik wens te vernemen van de deputatie, of van u, als sp.a-gedeputeerde – u behoort zelfs tot dezelfde politieke familie, dus mogelijks bent u daar reeds bij betrokken toen minister Smet een beetje zijn tentakels uitstak voor te voelen hoe diep het water was, hoe ver hij kon gaan – of er daaromtrent contacten zijn geweest. Wat heeft u daarin zelf als stellingname genomen? Of als advies gegeven?

In verband met de middelen voor mentoren, voor de ondersteuning van stagiairs en beginnende leerkrachten konden wij vaststellen dat het in feite nu pas de eerste vruchten begonnen af te werpen, dat nu pas dat systeem zich begon te bewijzen. In hoeverre gaat de provincie zelf initiatieven nemen om daar voor aanvullende ondersteuning te zorgen? Gaat zij daar zelf de nodige middelen voor vrijmaken? Het is kort dag. De budgetbesprekingen dateren van september, in oktober is alles mooi in cijfertjes gegoten en de nieuwjaarsbrief als het ware van minister Smet dateert van half november.

Eenzelfde problematiek in verband met een aantal beloftes, die in de beleidsnota van minister Smet werden opgesomd. Als wij kijken naar het financiële plaatje – en ook daar dragen wij als provincie de gevolgen van – worden die niet nagekomen.

Ik vrees dat men dit effectief zal voelen in de klas. De leerkracht zal het niet voelen in zijn portemonnee, maar het zal wel degelijk voelbaar zijn, ook in de klassen.

Een belangrijk punt dat ik hier nog wens aan te halen is de problematiek van de kostenbeheersing. Er werd een campagne gelanceerd rond de kostenbeheersing in de secundaire scholen. Daarbij is het de bedoeling om de bestaande expertise, die nu al in de diverse scholen en onderwijsnetten aanwezig is, te bundelen en beschikbaar te stellen via een soort handboek, in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting.

In hoeverre - want er is daar op voorhand onderzoek naar geweest - is de provincie daar zelf bij betrokken geweest en denken zij dat daar ook mogelijks besparingen kunnen gerealiseerd worden? Middelen die op die manier vrijkomen om elders in te zetten.

Wat betreft de problematiek, die ik daarstraks aangehaald heb, van het financiële aspect dat de genomen engagementen, die wij teruggevonden hebben in het budget 2007-2008, verder gezet worden, denk ik niet dat er spectaculaire wijzigingen zijn.

Maar ik wens toch van de gelegenheid gebruik te maken om nog eens te wijzen op de problematiek van de campus in Wetteren in de Nieuwstraat.

In hoeverre is daar nog steeds het standpunt van de deputatie gehuldigd de voorbije maanden? Is er reeds een wijziging?

Ik wil er ook op wijzen dat er nog steeds een juridische procedure lopende is. Zijn er bijkomende gegevens?

Ik weet dat ondertussen de aanbesteding en de toewijziging is gebeurd. Dus dat een andere aannemer instaat voor de nodige werken.

Maar in hoeverre zijn er wijzigingen tussen de niet-communicatie ingevolge de oorspronkelijke aannemer en de huidige?

Tot daar mijn algemene en één specifieke vraag.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 27: RUBRIEK: IVA ONDERWIJS: TUSSENKOMST OVER DE EVOLUTIE VAN DE KOSTPRIJS VAN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS**Mevrouw Zenner-De Gryze**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De werkingstoelagen Onderwijs werden gedurende de vorige legislatuur sterk opgetrokken door de Vlaamse overheid.

Dankzij deze operatie kunnen wij op provinciaal niveau de kostprijs laten evolueren volgens de benchmarkingoefening met het gemeenschapsonderwijs.
Onze doelstelling is dan ook op termijn om dezelfde opleg voor provinciaal onderwijs als voor gemeenschapsonderwijs.
Er werden hier duidelijk reeds inspanningen geleverd.

Wanneer we het budget bekijken zien we dat het provinciaal onderwijs iets meer dan 13 000 000 EUR kost. Het was dan ook in het kader van deze benchmarkingoefening om niet-gesubsidieerde personeelsleden door te schuiven naar gesubsidieerde functies. Toch valt op dat op de werkvloer nog een groot aantal niet-gesubsidieerden aanwezig zijn.

Ik weet dat het geen sinecure is om die overschakeling te doen, maar hoe ziet men de evolutie van deze situatie?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 27: RUBRIEK: IVA ONDERWIJS: PLEIDOOI VOOR EHBO-LESSEN IN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS**Mevrouw Van Boven**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het toedienen van eerste hulp is van groot belang. Het aantal mensen dat hulp kan verlenen bij kleine ongelukken is te beperkt. Het is dan ook belangrijk om intensief werk te maken van een verruiming van het aantal eerste hulpverleners.

Scholieren vormen een zeer belangrijke groep binnen de bevolking en ze zijn bovendien een zeer ontvankelijke doelgroep om de basiskennis van eerstehulpverlening aan te leren. Het onderwijs is daar een geschikt kanaal bij om jongeren te motiveren.

Door EHBO-lessen in het onderwijs op te nemen, breidt niet alleen het aantal eerste hulpverleners uit, maar worden ook de sociale vaardigheden van de leerlingen bevorderd. Men leert om kleine problemen op te lossen en grote onder controle te houden tot er gespecialiseerde hulp komt.

Het zou ook geen luxe zijn om praktijkleraars EHBO-lessen aan te bieden, want die hebben daar vaak geen notie van, hoewel leerlingen in de werkplaats veel meer risico op een ongeval hebben. Weten wat men wel en zeker niet mag doen, kan een groot verschil maken.

Het Vlaams Kruis en het Rode Kruis, die nu al ondersteund worden door de provincie Oost-Vlaanderen, zullen zeker graag hun expertise ter beschikking stellen om het thema 'EHBO in het Onderwijs' verder te helpen uitwerken.

Ik pleit ervoor om in het provinciaal onderwijs EHBO-lessen aan te bieden en de scholen te ondersteunen bij het aanschaffen van het materiaal dat daarvoor nodig is. En om lesgevers en in het bijzonder praktijkleraars te motiveren om een EHBO-opleiding te volgen of deze aan te bieden.

Deelt de deputatie deze bezorgdheid en doelstellingen?
Is de deputatie bereid om bij de provinciale schooldirectie aan te dringen om in dergelijke lessen te voorzien? Zo ja, op welke wijze? Zo nee, waarom niet?
Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 27: RUBRIEK: IVA ONDERWIJS: VOORSTEL OM IN HET LESAANBOD VAN HET VOLWASSENENONDERWIJS EEN PRAKTIJKCURSUS "RECHT" OP TE NEMEN

De heer Van Malderen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Over bijna alles wat we als burger doen, bestaat er een uitgebreide wetgeving. Denken we maar aan het kopen van een huis, het aangaan van allerlei verzekeringen, het uitoefenen van een job, het aangaan van een lening, het huwelijk, samenlevingscontracten, beleggingen, enz.

Toch blijkt uit de praktijk dat vele burgers van al deze regelgevingen weinig of geen kennis hebben, met dikwijls dramatische gevolgen die mensen jarenlang met zich meeslepen.

Onze maatschappij tracht deze 'dramatische gevolgen' te behandelen met de inzet van maatschappelijke werkers, met wetten als 'collectieve schuldenregeling' of met juridische bijstand voor mensen die in de val getrapt zijn.

Onder het motto 'voorkomen is veel beter dan genezen', wil ik voorstellen om in het aanbod van het volwassenenonderwijs een praktijkcursus recht met verschillende modules op te nemen.
Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 168: G.U. 700 04/640 15 – FLANKEREND ONDERWIJSBELEID – SUBSIDIE AAN DE STAP GENT: BEDENKINGEN BIJ HET INGESCHREVEN KREDIET

Mevrouw Zenner-De Gryze

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het studieadvies De Stap is een netoverschrijdende regionale ondersteuningscel van de Gentse Centra voor Leerlingenbegeleiding in samenwerking met de CLB's van Oost-Vlaanderen, de stad Gent en het consortium Volwassenonderwijs.

Dit betekent dat de financiën van de drie Gentse CLB's en de CLB's van Oost-Vlaanderen komen voor de werking van de CLB-doelgroep. De financiën voor de volwassenwerking komen van de stad Gent, mede via het project flankerend onderwijsbeleid, het departement Onderwijs en het consortium Onderwijs.

Deze ondersteuningscel levert uitstekend werk en is zeker voor wat informatie naar studiebegeleiding toe betreft van zeer groot nut.

Vanuit het stedelijke beleid vonden er gesprekken plaats met verschillende partners, waaronder de provincie, om het draagvlak van de stad te verruimen.

In het budget wordt een provinciale subsidie voorzien van 25 000 EUR.
Op zich geen probleem, want De Stap heeft zeker een meerwaarde binnen het onderwijslandschap. Maar we krijgen hier wel wat de indruk dat de stad voor een stuk zijn verantwoordelijkheid afschuift op de provincie door zelf de budgetten ter ondersteuning van De Stap te verminderen.

Graag uw reactie hierop.
Dank u.

RECREATIEDOMEINEN

ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op de provinciale domeinen wordt vooral aandacht besteed aan de natuur door onder andere pesticidenreductie en natuurlijk groenbeheer. In 2010 zou het provinciaal domein De Gavers de Groene Sleutel – een milieulabel voor campings, uitgereikt door Toerisme Oost-Vlaanderen – moeten behalen. In 2009 moesten er onder andere nog ondergrondse afvalcontainers geplaatst worden en moest men een aantal kranen vervangen door druktoetsen.

Hoe ver staat het domein De Gavers nu om de Groene Sleutel te behalen? Welke natuureducatieve projecten moeten er eventueel nog uitgevoerd worden?

Worden er reeds voorbereidingen getroffen om ook het provinciaal domein Puyenbroeck in de toekomst de Groene Sleutel te laten behalen? Zo ja, wanneer? Welke voorbereidingen werden er reeds getroffen? Is hiervoor al een budget voorzien?

De verhuur van kampeerplaatsen, trekkershutten, enzovoorts kunnen nog verbeterd worden onder andere in De Gavers. Op welke wijze is men van plan om promotie te voeren zodat de bezetting kan stijgen? Welk budget wordt hiervoor voorzien?

In samenspraak met de groendienst wordt er jaarlijks een groenproject uitgevoerd. Wat houdt dit project concreet in voor 2010 en welk budget wordt hiervoor voorzien?

Op de verschillende provinciale domeinen wordt nu al gebruik gemaakt van sociale tewerkstelling. Er wordt onder meer samengewerkt met de vzw Grijkoort. Momenteel hebben we er geen goed zicht op met wie wordt samengewerkt. Is het mogelijk om eens een overzicht te geven van de verschillende initiatieven die reeds in uitvoering zijn en welke initiatieven men nog wenst te realiseren op de verschillende provinciale domeinen? Wat is de kostprijs van de reeds bestaande initiatieven? Wat is het budget voor de nog te realiseren projecten?

Ik dank u voor uw antwoord.

BELEIDSNOTA P. 32: RUBRIEK: INLEIDING

DOMEIN DEN BLAKKEN (WETTEREN): IS HET AANLEGGEN VAN EEN ARBORETUM OOK EEN VORM VAN BEBOSSING? IS HIERVOOR COMPENSATIE NODIG?

Mevrouw Van Keymolen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Bosuitbreiding realiseren is 1 van de strategische doelstellingen van ons Oost-Vlaamse meerjarenplan. In Wetteren ligt het Provinciaal Domein Den Blakken, ongeveer 12 hectare groot, waarvan circa 8 hectare bebost. Het volledige domein is geklasseerd en beschermd als landschap. De plaatselijke tuinbouwers verenigd in "Het Plantencentrum" en "VZW Studiekring" maken gebruik van Den Blakken als promotiecentrum voor de tuinbouw.

De provincie kocht het domein als promotiecentrum voor de rozen- en boomkwekerij. Nu zou een deel worden gekapt om de promotietuin uit te breiden. Mijn vraag hierbij is of het aanleggen van een arboretum zoals gepland, ook een vorm van bebossing is en of hier dan nog compensatie voor nodig is en zo ja, waar?

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 32: RUBRIEK: PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK: WESPENBESTRIJDING IN DE SPEELTUINEN

De heer Van Malderen

Het provinciaal domein Puyenbroeck beschikt over mooie speeltuinen per leeftijdscategorie. Terecht werden deze speeltuinen voorzien van meer dan voldoende selectieve afvalbakken. Ik denk dat er een 100-tal staan. Het nadeel van deze afvalbakken is natuurlijk de grote aantrekkingskracht op voornamelijk wespen. Dit maakt het verblijf op deze speeltuinen niet altijd even aangenaam en voor kinderen soms ook wel gevaarlijk.

Ik heb hierover de volgende vraag: welke milieuvriendelijke maatregelen kunnen er genomen worden om dit probleem aan te pakken en uiteraard – indien beschikbaar – uitvoering van deze maatregelen. Dank u.

BELEIDSNOTA P. 32: RUBRIEK: PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK – INVESTERINGEN: KUNNEN ER AANGEPASTE ROLSTOELN VOORZIEN WORDEN OM O.A. DE NIET GEASFALTEERDE WEGEN TE BETREDEN?

De heer Note

Mijnheer de Voorzitter, Gouverneur en Leden van de Deputatie, Geachte Collega's, Zoals velen onder u wel weten kan men mooie wandelingen maken in onze provinciale domeinen. Vooreerst op de sites zelf maar ook aan de rand van de domeinen zijn pareltjes van natuurschoon aan te treffen. Sommige paden zijn geëffend, andere zijn voorzien van kiezels. Maar sommige wegen om en rond de domeinen zijn zandpaadjes en modderpoelen wanneer het geregend heeft. Voor personen met een beperking en meer bepaald voor personen in een rolstoel zijn sommige van die delen van de domeinen niet toegankelijk omdat een gewone rolstoel niet zo gemakkelijk door het mulle zand te duwen is. Vandaar, Mijnheer de Gedeputeerde, stel ik mij de vraag of wij hierin zouden kunnen tegemoet komen aan de nood om enkele speciale rolstoelen op onze domeinen ter beschikking te stellen zodat ook de rolstoelgebruikers kunnen gebruik maken van enkele niet verharde paden en zo zouden kunnen genieten van een iets wildere en mooiere natuur. In Nederland stelt men op sommige domeinen rolstoelen met 'moonbanden' ter beschikking om zo de zanderige paden te kunnen betreden. Dank u.

BELEIDSNOTA P. 33: RUBRIEK: PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK – EVENEMENTEN: VRAGEN OVER LAWAAIHINDER BIJ BEPAALDE EVENEMENTEN

De heer De Knijf

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte leden van de Deputatie, Geachte Collega's, In de beleidsnota lees ik op pagina 33: "De laatste jaren werd het provinciaal domein Puyenbroeck steeds meer uitgebouwd als een activiteiten- en evenementendomein. Het evenementenaanbod wordt verder uitgebouwd. Opdat het domein optimaal benut zou worden, wordt het betalend gebruik van de goed uitgebouwde evenementeninfrastructuur uitgebreid gepromoot bij externe organisatoren".

In het verleden heeft "het uitgebreid promoten en organiseren van activiteiten door externe organisatoren" zoals vermeld in de tekst, meermaals gezorgd voor lawaaihinder voor de bevolking in de wijde omgeving van het domein. Zowel in de maand juni met Summerbeats als in de maand juli met het technoconcert The Continent werd lawaaioverlast vastgesteld door inwoners van onder andere Wachtebeke, Moerbeke, Eksaarde, Zaffelare en zelfs tot in Zeveneken. En die lawaaihinder was niet alleen tijdens deze activiteiten. Er werd dan ook meermaals klacht ingediend, zowel bij het Provinciaal bestuur als bij diverse gemeentebesturen waaronder die van Lochristi en Wachtebeke. Ik geef u hierbij de reactie mee van het gemeentebestuur van Wachtebeke: "Wij kunnen samen met u vaststellen dat het aantal commerciële evenementen op de terreinen van het domein Puyenbroeck jaar na jaar toeneemt en dat dit soms met geluids- en/of andere hinder gepaard gaat. De keuze om meer van dergelijke evenementen te organiseren is echter in de eerste plaats een keuze van de directie van het domein. De muziekfestivals op het festivalterrein produceren inderdaad heel wat decibels. Dit wordt door de dichtste

omwonenden allicht als bijzonder hinderlijk ervaren. Tijdens het Qontinentfestival werd door de diensten van het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek uitgebreide geluidsmetingen gedaan. De resultaten van deze geluidsmetingen zijn nog niet volledig bekend. Wel hebben wij op het terrein zelf kunnen vaststellen dat de muziek zeer luid stond en dat de geluidsnormen quasi zeker en waarschijnlijk ruimschoots werden overschreden." Tot daar de reactie van het gemeentebestuur van Wachtebeke.

Naar aanleiding van de klachten reageerde het provinciebestuur bij monde van het diensthoofd Directie Sport en Recreatiedomeinen als volgt: "Het provinciaal domein Puyenbroeck leeft en laat leven. Externe organisatoren maken inderdaad graag gebruik van de voorzieningen op het evenementeneiland." En dan komt toch een sprekende zin, namelijk: "Voor Puyenbroeck betekent dit inkomsten. Wij begrijpen dat techno niet in de smaak valt van iedereen, maar dit mag geen reden zijn om een deel van de samenleving hun plezier te ontzeggen. Het geluid werd gemonitord en alle aspecten van dit evenement worden geëvalueerd in functie van een eventuele volgende editie."

Uit deze reactie van het diensthoofd zou men kunnen afleiden dat men in Puyenbroeck het principe 'voor het geld danst de beer' huldigt en dat de omwonenden er de overlast maar moeten bijnemen. Alsof de omwonenden geen deel uitmaken van onze samenleving en bijgevolg geen rechten hebben en zeker geen recht hebben tot klagen. Men wringt zich hier blijkbaar nogal in bochten enkel en alleen om het financieel gewin te vergoelijken. Voor alle duidelijkheid wens ik te onderstrepen dat zowel mijn fractie als ikzelf niets hebben tegen het organiseren van activiteiten op het evenementeneiland. Zolang men maar rekening houdt met geluids- en andere normen en deze normen dan ook consequent laat toepassen.

Graag had ik dan ook antwoord op volgende vragen:

1. Zijn alle aspecten waarvan sprake in de reactie van het diensthoofd reeds geëvalueerd? Zo ja, met welk resultaat?
2. Is het resultaat van de metingen door het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek ondertussen gekend? Wat wijzen deze metingen uit?
3. Is het provinciebestuur van mening dat het door het diensthoofd aangehaalde argument " Voor Puyenbroeck betekent dit inkomsten" een valabel argument is om activiteiten toe te laten die voor overlast kunnen zorgen?
4. Is het provinciebestuur van plan om op de ingeslagen weg voort te gaan en vooral externe organisatoren vrij spel te geven? Of zal er daadwerkelijk worden opgetreden tegen inrichters van activiteiten die een loopje nemen met de vigerende normen?
5. Vindt het provinciebestuur het organiseren van zeer talrijke elementen, al dan niet met lawaaihinder, op het evenementeneiland compatibel met de functie van natuurgebied, dat dit domein dan toch voor een groot deel ontegensprekelijk bezit?

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik rond af met de gevleugelde woorden van Cees Nooteboom: "Misschien zijn dit woorden in de wind, maar ik heb ze tenminste gezegd".

Ik dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 252: G.U. 760 01/662 00 – DOMEIN PUYENBROECK – ANDERE UITZONDERLIJKE KOSTEN: VRAAG NAAR DE REDEN VAN HET NIET GEBRUIKEN VAN HET GEBUDGETTEERDE BEDRAG

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor het budget van 2009 werd voor het artikel 'andere uitzonderlijke kosten' een bedrag genoteerd van 100 000 EUR en werd in rekening 2008 vastgelegd een bedrag van 744 EUR. Voor het budget dat voorligt, is er geen bedrag voorzien.

Graag hadden we vernomen wat de reden is van het niet opnemen van het gebudgetteerd bedrag. Wat met het nog resterende bedrag en waarom is er voor dit budget geen invulling?

Ik dank u.

DEBATTEN

WATER

BELEIDSNOTA P. 38: OPERATIONELE DOELSTELLING: DE REORGANISATIE VAN POLDERS EN WATERINGEN BEGELEIDEN: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een vraag in verband met de polders en wateringen. Dat zijn openbare besturen die instaan voor het waterbeheer in een bepaald gebied. Dergelijke samenwerkingsverbanden bestaan in onze streken al sinds de middeleeuwen. Maar het is pas sinds het begin van de 19de eeuw dat ze een publiekrechtelijk karakter kregen. Het verschil tussen polders en wateringen is eerder subtiel en verwijst naar de ontstaansgeschiedenis. Polders zijn de destijds ingedijkte gebieden die teruggewonnen werden op het water. Wateringen werden over het hele land ingericht met het oog op het creëren van een gunstige waterhuishouding voor landbouw en volksgezondheid. Hun taken komen niet altijd op hetzelfde neer. Het gaat over het beheer en onderhoud van waterlopen, dijken, pompen, irrigatiesystemen en dergelijke. Door het decreet betreffende het integraal waterbeleid van 2003 kregen de polders en wateringen bovendien ook een rol in natuurbeheer, het vermijden van overstromingen en dergelijke.

Doordat de geschiedenis van de polders en wateringen zo ver terug gaat, worden ze ook vermeld in de Belgische grondwet. Artikel 173 van de grondwet kent hen zelfs de bevoegdheid toe belastingen te heffen voor de financiering van hun werking. Deze belasting wordt meestal zo uitgewerkt dat een bepaald bedrag betaald moet worden per hectare grond dat men bezit in het werkingsgebied van de polder of watering. Oorspronkelijk, in tijden dat er nog heel grote delen grond in het bezit waren van één en dezelfde persoon, was dat een werkbaar systeem. In de huidige context betekent dit dat er een veelvoud van eigenaars bestaat, soms zelfs gewoon inwoners die in een poldergebied vallen en waar een minimumbelasting speelt die gemiddeld 5 à 10 EUR bedraagt. Meestal bedraagt zelfs de kost om de belasting te innen de administratieve kost niet. Daarom dat deze belasting eigenlijk ook ervaren wordt als een pestbelasting.

Door de jaren heen is de werking van de polders sterk afgezwakt. Grote delen van deze polders zijn eigendom geworden van Bos en Groen. Het onderhoud van de dijken gebeurt ondertussen door de Vlaamse overheid. Het ruimen van de waterlopen is opgesplitst in verschillende categorieën. Categorie 1 is voor de provincie, categorie 2 betaalt de gemeente en categorie 3 behelst dus enkel beken en waterlopen die door de polders onderhouden worden. Bovendien is het ook zo dat met betrekking tot de wegenis die kosten meestal ten laste vallen van de gemeenten. De kennis van de polders is ook rechtstreeks gelinieerd aan de terreinkennis, dus aan de goede kennis van een beperkt afgebakend gebied.

Er zijn een aantal pistes in het verleden geweest die voorzagen in de afschaffing van de polders, maar ik denk dat de alternatieven beperkt zijn. De werking van polders en wateringen financieren uit de algemene middelen is ook een dure en complexe aangelegenheid. En uit Nederlands voorbeeld blijkt dat de samenvoeging van alle polders tot één intercommunale ook niet alleen zaligmakend was. Vlaanderen heeft daarom gekozen voor een rationalisering. Van de 106 geregistreerde polders en wateringen vertoonden er 31 geen activiteit meer. Daar was de opheffing aangewezen. Voor de overblijvende werd beslist om tot een fusie te komen, om tot een efficiënter beheer en een beter onderhoud van de waterhuishouding te komen. Concreet werd de fusie van een aantal polders goedgekeurd door de Vlaamse regering.

In Oost-Vlaanderen is er ook een dergelijke operatie op gang. En het is eigenlijk een beetje uit ervaring van die operatiefusie dat men tot de vaststelling komt dat die besturen toch meer en meer gepolitiseerd geworden zijn. Ik heb zo de indruk dat het soms een beetje gaat om een strijd voor de postjes. De nieuwe polder met betrekking tot Oost-Vlaanderen vormt dus de samensmelting van 6 bestaande polders, met name: Durme Noord-Oost, Durme Noord-West, Durme Zuid-Oost, Hamme-Moerzeke, Grembergen en Sint-Onolfs. Daarnaast omvat de nieuwe polder gebieden die vroeger zelfs nog geen polder waren, met name de questa van Waasmunster met de kernen Waasmunster, Sombeke, Elversele, Appelsvoorde en een deel van Tielrode. Er zijn ook een aantal grensaanpassingen gebeurd waardoor de oppervlakte van de nieuwe polder 8 777 hectare zou bedragen. Bij lezing van de procedure tot fusie, de voorwaarden tot het bijwonen van de algemene vergadering en ook het voorstel tot huishoudelijk reglement merk ik het volgende op. Voor de samenstelling van de algemene vergadering ben je stemgerechtigd ingelände

wanneer je beschikt over zakelijke rechten van minstens 3 hectare. Daarnaast wordt er ook gesteld dat ingelanden zich kunnen groeperen en zich daar gezamenlijk – als ze gezamenlijk over een oppervlakte van 3 hectare beschikken – kunnen aanmelden zodat ze dus ook stemgerechtigd worden op deze algemene vergadering.

Ik denk dat het ook belangrijk is dat kleinere eigenaars in die gebieden via die samenvoeging inspraak hebben, maar men komt eigenlijk een beetje tot de ervaring dat grotere eigenaars hun rechten gevoelig zien slinken ten opzichte van samengevoegde percelen. Bijvoorbeeld in een polder van 60 hectare, waar je 3 eigenaars hebt van 20 hectare, heb je 3 stemmen. In een aanburende polder heb je het omgekeerde, heb je 20 eigenaars van 3 hectare, daar heb je 20 stemgerechtigden. Op die manier is er toch wel een scheef trekking in de beslissingsmacht. De gevoeligheid binnen die polders is dat de polders waar de meeste stemkracht zit, eigenlijk het overwicht zullen nemen in die fusie. Dit is opgelost in het huishoudelijke reglement lees ik: "In de overgangperiode gedurende een periode van 3 jaar, moet er minstens 1 afgevaardigde uit iedere polder aanwezig zijn". Als dit wegvalt na 3 jaar kom je terug in de situatie waar je louter en alleen naar de stemkracht gaat. In die zin pleit ik daar voor, voornamelijk door het feit dat de kennis van de polders voornamelijk de terreinkennis is en dat op zijn minst daar toch een zekere regionale spreiding zou gewaarborgd blijven en dit niet enkel en alleen opgevangen wordt in een overgangperiode. Tot daar mijn vraag.

**BELEIDSNOTA P. 38: OPERATIONELE DOELSTELLING: DE REORGANISATIE VAN POLDERS EN WATERINGEN
BEGELEIDEN: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN**

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Dames en Heren Collega's,
Mijn vraag is eigenlijk heel kort, het gaat over de reorganisatie van polders en wateringen. Mijn vraag is: wat is momenteel de stand van zaken in Oost-Vlaanderen? Er zijn fusies van polders op komst en er zijn er al gebeurd. Ik ben eigenlijk wel benieuwd naar de ervaringen in die gefusioneerde polders. Dus ik vraag naar de stand van zaken.

Ik weet dat men in West-Vlaanderen een stukje verder staat. Ik ben zelf betrokken in het bekken van de Brugse polders omdat Maldegem eigenlijk in de Brugse polders zit. Dat is een beetje een rare situatie voor ons want de fusie gaat enkel en alleen door tot aan de provinciegrens. Ons stroomgebied gaat eigenlijk naar West-Vlaanderen, dat is een rare situatie. Wat is de toekomst van onze polders? Dat stroomgebied zit daar een beetje op een eilandje. Ik heb daar toch wat vragen rond.
Dank u wel.

**BELEIDSNOTA P. 38: OPERATIONELE DOELSTELLING: DE REORGANISATIE VAN POLDERS EN WATERINGEN
BEGELEIDEN: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN**

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal mij niet beperken door te vragen naar een stand van zaken. Ik zal iets concreter zijn. Wanneer wij de problematiek in Oost-Vlaanderen bekijken, zien we dat dit vooral sinds 2006 letterlijk een beetje in een stroomversnelling is gekomen. Maar ik ben verwonderd dat het sindsdien toch niet zo snel gaat. Ik meende dat men oorspronkelijk vooropgesteld had om sneller op te treden. In de beleidsnota 2010 geeft men als streefdoel: "het opstarten van 1 reorganisatiedossier per 2 dienstjaren." Uiteindelijk is het de bedoeling dat wij zouden gaan naar in totaal 8- of een 10-tal polderbesturen.

In de nota spreekt men van de 42 huidige Oost-Vlaamse polders. Ik wil er toch op wijzen dat op de webstek van de gouverneur, die daar ook bij betrokken is, sprake is van 38 Oost-Vlaamse polders. Misschien kan men die cijfers aan elkaar aanpassen.

Collega Van Gaeveren heeft al verwezen naar de fusie die eind 2008 is goedgekeurd door minister Crevits voor de oprichting van de gefusioneerde polderregio Hamme-Dendermonde en de polder Schelde-Durme-Oost. In het advies dat de deputatie gegeven heeft omtrent die fusie, heeft men zich

DEBATTEN

enerzijds principieel akkoord verklaard, dat lijkt mij trouwens logisch gelet op de genomen engagementen in 2006, maar daar zijn toch wel redelijk veel kanttekeningen gemaakt vanuit de deputatie omtrent die oorspronkelijke fusie. Achter een aantal kan ik mij scharen, maar bij andere is de deputatie omtrent de gebieden en de juiste indeling toch streng omgegaan. Kan men straks even toelichten wat daar toen, los van het zeer specifieke van die fusie, telkens het vertrekpunt is geweest? Ondertussen draait die operatie al. Hoe ver staat het met de problematiek van de financiering? Ook daarin is er een wijziging. Als ik mij niet vergis zou de 70/30-regeling daarin worden gehanteerd. Dat is dus 70% dotaties en 30% eigen middelen, waarvan eigen inkomsten en door de heffing van belastingen. Het is trouwens dat laatste waar de gewone Oost-Vlaming, in zoverre hij natuurlijk in de betrokken regio's woont, mee wordt geconfronteerd. In hoeverre functioneert dat reeds? Ik zie in de notulen dat de deputatie daar regelmatig toezicht op uitoefent, in hoeverre heeft het een gevolg gehad dat de belastingen op korte tijd snel zijn gestegen? Ik had ook graag de visie van de deputatie vernomen over de rol die de provincie heeft gespeeld bij de bepaling van de tarieven. Ook wou ik wat meer uitleg over het polderfonds omdat dit fonds natuurlijk wordt gebruikt voor de financiering van die polderbesturen zelf.

Een laatste punt dat ik hier wens aan te halen is de problematiek van de pompgemalen. Nu is het zo dat in diverse regio's nogal gelijkaardige modellen van pompgemalen werden geplaatst. Dat zijn pompgemalen die zo een 20 à 30 jaar geleden werden geplaatst. Wat men mij zegt vanuit de sector is dat dit redelijk degelijke types zijn in zoverre dat zij regelmatig worden onderhouden, gereinigd en eventueel worden gesmeerd. In hoeverre is de provincie betrokken bij het onderhoud? Uiteindelijk kan dit kostenplaatje oplopen. In sommige polders zou men misschien verkeerdelijk kunnen zeggen dat ze de pompgemalen gaan vervangen. Wat zijn de adviezen van de deputatie geweest? Heeft men al ervaring met gelijkaardige dossiers?

Dan nog een allerlaatste punt in verband met de fusieoperatie. De grote bekommernis is natuurlijk de opgebouwde expertise gedurende de tientallen jaren. Hoe evalueert men die tot op heden bij de reeds doorgevoerde fusieoperatie? Ik verwijs ook naar de problematiek die collega Van Gaeveren aangehaald heeft. Een fusieoperatie heeft zijn schaalvoordelen maar zorgt er ook voor dat daar waar men vroeger de kleine entiteiten had met overal aan het hoofd de diverse verantwoordelijken, dat nu het bestuur, als men alle koppen samentelt, natuurlijk veel kleinschaliger is geworden. Hoe is dat gecompenseerd omdat uiteindelijk bij de nieuwe structuur minder mensen betrokken zijn?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 39: OPERATIONELE DOELSTELLING: DE JAARLIJKSE ONDERHOUDSWERKEN IN WATERLOPEN VAN 2DE CATEGORIE UITVOEREN VOLGENS DE PRINCIPES VAN NATUURTECHNISCHE MILIEUBOUW
BELEIDSNOTA P. 40: OPERATIONELE DOELSTELLING: WATERBODEMSANERINGEN OM HYDRAULISCHE EN/OF ECOLOGISCHE REDENEN UITVOEREN
VRAGEN OVER HET BELEID I.V.M. HET RUIJEN VAN WATERLOPEN EN HET AFVOEREN VAN SLIB

Mevrouw Van Duyse

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Elk beleidsniveau heeft een specifieke verantwoordelijkheid voor het onderhoud en het beheer van de waterlopen. Het provinciebestuur moet instaan voor de onbevaarbare waterlopen van de 2de categorie, al of niet in samenwerking met de polders. Dit moet natuurlijk gebeuren volgens de principes van de natuurtechnische milieubouw en eveneens met voldoende aandacht voor het behoud van de afvoerfuncties van de waterlopen.

Het onderhoud kan onder andere gebeuren door het uitvoeren van de noodzakelijke maaibeurten en/of slibruiming. Voorafgaand aan de ruiming moet de bodemkwaliteit worden onderzocht. In geval het slib niet aan de wettelijke normen voldoet, moet het niet op de aanpalende oever worden gedeponeed, maar wordt het gecontroleerd afgevoerd voor verwerking naar een speciale stortplaats of verbranding. Dit brengt wel een grote kost met zich mee. Om het betaalbaar te houden wacht men soms met het ruimen van het slib tot het echt niet meer kan en de waterafvoer en/of de veiligheid in het gedrang komt.

Daarom had ik de volgende vragen :

- Wat is het beleid van de provincie aangaande het onderhoud van de waterlopen? Gebeurt dit via een vast onderhoudsprogramma? Indien niet, op basis van welke prioriteiten wordt dan beslist om tot maaien en/of ruiming van slib over te gaan? Gebeurt hiervoor onderzoek via modellering en afvoergegevens van de betrokken waterlopen om de knelpunten tijdig te kunnen detecteren?
- Meer bepaald aangaande de slibuimingen: zijn er bepaalde pilootprojecten of proeflocaties opgestart voor de verwerking van het slib of de berging van het vervuilde slib? Zoekt men naar geschikte slibdepots? Wordt er gezocht naar alternatieven zoals biologische behandeling van het slib door bijvoorbeeld de inzet van slibetende bacteriën die het organisch gedeelte van het slib verteren zodanig dat het volume verkleint en ook de kosten van de afzet verkleint. Dat zijn onderzoeken die ook al gebeuren in de provincies Antwerpen en West-Vlaanderen.

Met dank voor een antwoord.

FINANCIËLE NOTA P. 122: B.U. 482 01/226 02 – ONBEVAARBARE WATERLOPEN – WATERLOPEN EN WATERBEKKENS – GROOT ONDERHOUD: DE BESTRIJDING VAN INVASIEVE WATERPLANTEN

Mevrouw De Vos

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Eigenlijk is mijn vraag een beetje aanvullend of specifieker dan mijn collega. Maar ik zal ze toch voorlezen.

Vele gemeenten werden geplaagd door invasieve waterplanten. Deze plant heeft een enorme impact op de waterkwaliteit van de waterlopen, zelfs in die mate dat de overwoekering een massale vissterfte kan veroorzaken door een tekort aan zuurstof. Meestal wordt een ruiming twee maal per jaar uitgevoerd. Dat lijkt ons onvoldoende.

- Hoe is deze ruiming momenteel zicht- en waarneembaar in verband met de bestrijding van deze invasieve waterplanten in onze provincie?
- Hoe wordt er samengewerkt met andere provinciale diensten?
- Hoe wordt er ten velde gewerkt?
- Worden de gemeenten begeleid en zijn de inspanningen zichtbaar?
- Zullen de uitgeschepte waterplanten steeds op de akkerranden gedeponerd worden?
- Worden er voldoende ruimingingen gedaan?

Ik dank u wel.

MOBILITEIT

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is reeds gesteld, maar nu dat wij onze provinciewegen overgedragen hebben, of nog bezig zijn om deze over te dragen, aan de Vlaamse en de gemeentelijke overheden kan de provincie zich meer gaan toespitsen op andere mobiliteitsopdrachten. Ik weet wel dat de provincies geen uitdrukkelijke en afgebakende toegekende opdracht hebben op het vlak van het mobiliteitsgebeuren, maar dat belet niet dat wij als provinciebestuur een zinvolle en noodzakelijke bovenlokale beleidsinvulling kunnen geven.

Er is vooreerst het fiets- en fietspadenbeleid. Sinds de provincie enkele jaren terug bij de aanduidingsborden van onze fietsroutes het provinciale logo bovenaan aanbracht, werd door de gebruikers voor het eerst echt duidelijk dat het provinciebestuur een taak vervulde op het vlak van fietsroutes. Dat werd later versterkt met de uitgave van routekaarten, ook met ondersteuning van GPS en SMS-mogelijkheden. Tot hier toe hebben we schitterend werk verricht en dat vraagt dus een verdere uitbreiding, zelfs over onze provinciegrenzen heen.

DEBATTEN

En een eerste vraag die ik heb is, hoe ver het staat met de verdere realisatie van die grensoverschrijdende routes, inzonderheid deze met Zeeuws-Vlaanderen? Aan deze fietsroutes kunnen wij trouwens ook andere beleidsaspecten koppelen. We kunnen dus linken leggen met onze musea, met erfgoedelementen, onder andere de molens, met land- en plattelandsaspecten, met natuurdomeinen en recreatieparken. De gebruikers kunnen langs deze wegen de provincie beter leren kennen en vooral beleven. Fietsroutes zijn dus een breed beleidspunt en als aspect van regiomarketing kan dit wel tellen.

Op hetzelfde vlak van het fietsbeleid is er de aanleg van vooral veilige fietspaden. Maar daar zitten we wat geprangd tussen enerzijds Vlaanderen en anderzijds de gemeenten, die de fietspaden moeten aanleggen. En we mogen eigenlijk ook wel zeggen dat Vlaanderen daar nog veel te weinig inspanningen voor levert. Er zijn er wel, maar met grote achterstanden. En dat geeft zelfs de bevoegde minister toe. In Nederland is dat duidelijker. Daar zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de eigen fietspaden en de provincies voor die langs grote wegen. Wellicht moeten we in het komende debat over de reorganisatie van het binnenlands bestuur in Vlaanderen de rol van de provincies als fietsbeleidsniveau sterker onder de aandacht brengen, meer zelfs, ervoor ijveren dat de provincies het fietsbeleidsniveau kunnen zijn. Hierbij aansluitend enkele concrete suggesties.

Kan de provincie aandacht besteden aan de zwarte punten op het vlak van de fietsonveiligheid en op het vlak van de belangrijkste ontbrekende schakels? En bijkomend wil ik voorstellen, naast vele anderen wellicht, of het ook mogelijk is om te zoeken naar een combinatie met het openbaar vervoer? Ik heb het met andere woorden over comfortabele overstappunten, het creëren van combinatiepunten met het openbaar vervoer, dus fiets en het openbaar vervoer en zelfs ook fiets op het openbaar vervoer. In Londen zijn op dit ogenblik initiatieven aan de gang voor de aanleg van zogezegde "cycle superhighways". Dat zijn zeer comfortabele en extra veilige fietsroutes die bovendien helemaal in het blauw geschilderd zijn om duidelijk op te vallen, ze hebben daar dus blauwe fietswegen.

Een derde mogelijkheid is dat we fietsverhuurpunten langs deze fietsroutes leggen zodanig dat wij schoolkinderen, maar ook de verplaatsing naar het werk, kunnen stimuleren via het fietsen.

Ik heb ook nog een andere vraag. In welke mate is er reeds uitvoering gegeven aan mijn voorstel om van de fietsroutes op lange afstand bij overdracht aan de gemeenten een convenant of een overeenkomst af te sluiten die voorziet in een aantal bepalingen betreffende het onderhoud en de veiligheid? Dat heb ik vorig jaar voorgesteld. Want dat is toch een vaststelling, wij leggen die fietsroutes aan en doen ons uiterste best, de gemeenten realiseren die en zijn verantwoordelijk voor het onderhoud, maar de vraag is of dat wel adequaat gebeurt. En dan krijgen wij het als een verkeerd effect terug. "De provincie onderhoudt haar fietspaden slecht", terwijl wij er eigenlijk niet voor verantwoordelijk zijn. Is daar reeds uitvoering aan gegeven? Zoniet, is het dan niet aangewezen om daar verder werk van te maken?

En dan zijn er de ontwikkelingen en het realiseren van het tragewegennetwerk, waar we ons ook heel sterk mee kunnen profileren. Wat zijn voor wat dat betreft de concrete projecten in 2010? En hierbij herhaal ik mijn voorstel van daarnet met de fietspaden. Ook langs die trage wandelwegen zouden we koppelingen kunnen maken met andere voorzieningen zoals ik bij die fietsroutes heb voorgesteld.

En dan is er natuurlijk ook het educatieve aspect, vooral naar jongeren gericht. We moeten jongeren leren om op een goede manier te fietsen met alles eraan en daarbij omdat dit noodzakelijk is voor de veiligheid. Dat is dus het educatieve aspect. We moeten ook de duurzame vervoersmiddelen promoten bij de ouderen.

Op het vlak van het openbaar vervoer pleit ik andermaal voor een grotere en actievere rol voor de provincies. De Lijn stelde hier enige tijd geleden aan de bevoegde commissie haar plan 2020 voor. Een ambitieus plan dat zeker nog open staat voor verbeteringen, aanpassingen en concretisering. Daartoe zijn we trouwens door De Lijn uitgenodigd. De Lijn heeft ons uitgenodigd om het debat aan te gaan en ook het plan te bediscussiëren en voorstellen te doen. Laat ons dat debat daarover dus ook verder voeren. Andere beleidsinstanties doen dat, de RESOC's pakken het reeds op, waarom zou de provincie dat niet op een actievere manier doen? Vooral omdat wij hier een bovenlokale meerwaarde kunnen bieden in een ruimer perspectief, want het openbaar vervoer houdt ook niet op aan de grens van een gemeente. En met verwondering lees ik trouwens in de pers, vrij recent op 30 oktober, dat de lightrail langs de R4 nog niet voor morgen is, laat staan zelfs voor de komende jaren. Ik lees verder, dat blijkt uit

een conclusie van een mobiliteitdebat tussen de NMBS, de Gentse Haven en de provincie. Mijn vraag is of De Lijn daar ook bij betrokken was. Wie waren de deelnemers? Kan de gedeputeerde mij daar straks wat meer informatie over geven?

De provincie heeft bewezen dat ze door het werken via spoorlijncomités resultaten behaalt met betrekking tot een zekere spoorontsluiting. Wordt dit aspect van het beleid verder ontwikkeld en wat zijn de plannen voor 2010?

Om te besluiten, Voorzitter, vraag ik dus als bovenlokaal bestuur naar een grotere rol voor de provincie op het vlak van fietsbeleid, het openbaar vervoer en de mobiliteit in het algemeen. Want dat zijn we aan de burger verplicht.

Ik dank u.

BELEIDSNOTA P. 44: RUBRIEK: INLEIDING: VRAGEN OVER DE VERKEERSVEILIGHEID

De heer Roelens

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Leden van de Deputatie, Collega raadsleden, Het betreft een fietsvriendelijke provincie. Het item vangt aan met: "In 2010 zal de klemtoon liggen op het provinciaal fietsbeleid, tragewegenbeleid en promotie en sensibilisering rond mobiliteit en verkeersveiligheid."

Om het laatste aangehaalde, namelijk de verkeersveiligheid, gaat het. Wat ik onder de aandacht wens te brengen is eigenlijk niet zozeer de bevoegdheid van de provincie, daar ben ik mij van bewust. Het heeft bijgevolg ook geen weerslag op het provinciaal budget, maar hopelijk kan de provincie Oost-Vlaanderen als fietsvriendelijke provincie het voortouw nemen om te komen tot een klaardere kijk op een veilige verkeerssituatie en druk uitoefenen bij de bevoegde instanties ter zake. Ik voeg er aan toe, partijoverschrijdend.

Heeft u het ook reeds opgemerkt, hetzij als fietser hetzij als automobilist, dat er absoluut geen eenvormigheid is in het verlenen van de voorrangregels, vooral aan ronde punten? In de ene situatie heeft de fietser op het fietspad voorrang, in een andere situatie of rond punt heeft de automobilist dan weer voorrang. Dit scheidt verwarring in het naleven van de voorrangregels omdat het niet steeds duidelijk is wie voorrang heeft.

Ik stel voor dat het nodige wordt gedaan om tot een eenvormige en duidelijke voorrangssituatie te komen, zoals dat bijvoorbeeld bij onze noorderburen het geval is. Nu staatssecretaris Schoupe aangehaald heeft dat hij er iets wil aan doen, dus de dubbelzinnigheden in de verkeerscode opkuisen, is dit het moment om er werk van te maken.

Ik dank u.

BELEIDSNOTA P. 44: RUBRIEK: INLEIDING: TRAGEWEGENBELEID: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN EN VISIE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Jaarlijks maak ik van de gelegenheid van de budgetbespreking gebruik om een pleidooi te houden voor de problematiek van de trage wegen. Het is misschien eigen aan de naam trage wegen, maar ik stel ook vast dat in Oost-Vlaanderen het dossier niet zo snel, maar veeleer traag gaat. De deputatie zal straks misschien antwoorden dat ze het liever traag en goed doet, maar ik weet ook dat er de ganse juridische problematiek is die ervoor zorgt dat er diverse dossiers geblokkeerd raken of waarbij het nog wel een tijdje zal duren eer er een oplossing uit de bus komt. Maar als we kijken naar sommige gemeenten die reeds zelf een aanzet hebben genomen – ik verwijs bijvoorbeeld naar Nevele en Temse – blijft het veeleer bij initiatieven die zij 2 à 3 jaar geleden genomen hebben en sindsdien werd er geen enkele realisatie op de kaart gezet. Ik heb er de cijfers nog eens op nageslagen en het is trouwens zo dat wij vorig jaar toen enkel in Nevele en in Gent trage wegen openstelden. Nu 1 in Destelbergen, in Dendermonde en Temse. Dus nu zijn er reeds een aantal gemeenten bijgekomen op de

DEBATTEN

tragewegenmeter van de vzw Trage Wegen, wat voor mij toch een objectieve basis is. Ik stel vast dat we ondertussen nu al een 11-tal Oost-Vlaamse gemeenten hebben die minstens een inventaris hebben opgemaakt van een bepaalde trage weg of een stuk. Dat zijn natuurlijk geen kilometerslange trajecten, soms is er eens sprake van 200 meter, soms 500 meter, maar in totaal denk ik dat de ingezette weg verder wordt bewandeld.

Er is de rol die de provincie zich aanmeet en de rol die vanuit Vlaanderen wordt gevraagd en die ook de provincie zichzelf aanmeet in diverse nota's. Ik verwijs ondermeer naar de beleidsverklaring 2007-2012, ik verwijs naar hetgeen de deputatie zelf op papier heeft gezet bij het budget 2008, 2009 en nu ook bij het budget 2010. Het is voor de eerste keer dat de provincie redelijk concreet is in verband met 2010. Ik citeer letterlijk uit de beleidsnota 2010: "In 2010 zal de klemtoon liggen op het provinciaal tragewegenbeleid. De gemeenten worden gestimuleerd en financieel ondersteund bij het uitwerken van een tragewegenbeleid." Bij die doelstellingen zie ik dat het de bedoeling zou zijn om uiteindelijk voor een 8-tal gemeenten te werken of ze te ondersteunen bij de opmaak van een tragewegenplan. Kan men toelichten op basis waarvan men tot die akte is gekomen, ook budgettair?

Men voorziet 100 000 EUR voor de realisatie daarvan. Als we kijken naar de cijfers zoals die in het budget 2010 zijn opgenomen, spreekt dat natuurlijk voor zich. In 2009 was dat nog 32 500 EUR, nu zou het naar 100 000 EUR gaan. Kan men toelichten wat er met die 32 500 EUR is gebeurd? Naar welke projecten is dat specifiek gegaan, aangezien hier staat "subsidiering van lokale initiatieven op het vlak van mobiliteit in de ruime zin, onder andere met betrekking tot het uitvoeren van het tragewegenbeleid". Dan valt het mij wel op in het budget 2010 dat er in het budget 2009 15 0000 EUR was voorzien voor subsidies aan de regionale landschappen in het kader van het project inrichting en onderhoud van trage wegen en waterlopen. Dat wordt volledig op 0 gezet.

Ik wil trouwens herinneren aan de woorden van collega Van Hove. Dus in het budget 2010 zijn de subsidies aan de regionale landschappen in het kader van het project "inrichting en onderhoud trage wegen en waterlopen" van 15 000 in 2009 naar 0 gegaan in 2010. Ik wens in het licht daarvan, de tussenkomst van collega Van Hove van vorig jaar toch nog even in herinnering te brengen. Daarin sprak hij over de problematiek van de gemeente Gavere, maar ik ben er zeker van dat collega Van Hove ook de andere gemeenten een warm hart toedraagt. Gavere had bij de VLM de principiële vraag gesteld om een dergelijk project op te starten. Ik citeer collega Van Hove: "Het zou in deze optiek voor het tragewegenproject een meerwaarde betekenen indien het provinciebestuur als partner zou kunnen optreden in het project naast de gemeentebesturen." Moet ik dat zien in het licht van het volledig terugschroeven van die subsidies aan de regionale landschappen? Kan men dat even toelichten? In hoeverre is de provincie ingegaan op de suggestie van collega Van Hove om al dan niet te participeren in dergelijke werking?

Als wij kijken naar het 11-tal Oost-Vlaamse gemeenten, heb ik nog een laatste bemerking. U zegt dat u in 8 gemeenten projecten zal ondersteunen. Zal men zich vooral focussen op die gemeenten die noch een inventaris hebben of die reeds wel al een beetje expertise hebben opgebouwd? Wat zal daarbij de visie zijn? Mikt men op een bepaald aantal kilometer? Ik hoop dat het effectief over kilometers zal gaan. Als u zegt dat wij een 8-tal gemeenten gaan ondersteunen, vreest u dan niet dat dit niet in 2010 gerealiseerd zal worden? Ik denk dat het opstarten van een dergelijk project inzake het openstellen van trage wegen, vaak meer tijd in beslag neemt. Wat is juist het tijdsverloop dat men ziet bij die 8 projecten? Dank u.

De heer voorzitter

Voor ik het woord geef aan mijnheer Fiers, wil mijnheer Hertog ons even verlaten voor één minuut. Mijnheer Hertog, u gaat voor één minuut buiten. Wij gaan niet schorsen, ga even buiten als je wil, want het is nog lang...

Rumoer

Ha, dan heb ik een verkeerde boodschap gekregen. Mevrouw Van der haeghen, u hebt niet goed gearticuleerd.

BELEIDSNOTA P. 44: RUBRIEK: INLEIDING: HOE CONSEQUENT IS DE PROVINCIE VOOR ZICHZELF BIJ HET PROMOTEN VAN MILIEUVRIENDELIJKERE MOBILITEIT BIJ ANDEREN (EIGEN WAGENPARK, EIGEN TRANSPORTMODI, ...)?**De heer Fiers**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben het volmondig eens met de vorige sprekers over de actievare rol die de provincie kan of moet spelen in het openbaar vervoersdebat en bij de trage wegen. Ik wil in het kader van de budgetbespreking een ander thema aansnijden, want het mobiliteitsdebat is een zeer breed thema, dat misschien niet hier gevoerd hoeft te worden.

Hoe consequent is de provincie voor zichzelf bij het promoten van milieuvriendelijkere mobiliteit bij anderen? Wat doen wij met ons eigen wagenpark en eigen transportmodi? Dat is uiteraard gerelateerd aan een kostenplaatje, zelfs in 2 richtingen. Maar dat is ook een besparing. Daar zit een milieueffect op.

Ik ben van mening dat de provincie op dit vlak een voorbeeldfunctie te vervullen heeft. Wij moeten wellicht toch wat compenseren voor de verre vliegtuigreizen die wij als provincie ondernemen. Wij promoten en sensibiliseren, ik denk dan aan 'Ik Kyoto', 'Belgerinkel', woon-schoolverkeer nogal wat af, maar wat doen we bijvoorbeeld bij de vele provinciale suborganen die we hebben? Zijn al onze scholen, domeinen en gedecentraliseerde diensten mee? De wereld schakelt een versnelling hoger, van Kyoto naar Kopenhagen, maar hoe zit het met onze hogere versnelling? Transport is immers een van de grotere vervuilers. Waar gaan wij het verschil maken?

BELEIDSNOTA P. 44: RUBRIEK: INLEIDING: VRAGEN OVER DE STREEFBEELDSTUDIE VAN DE N9 EN OVER DE STUDIE VAN DE HERINRICHTING VAN HET DEEL R4 TOT BIERSTAL (LOVENDEGEM)**De heer Lampaert**

Mijnheer de Voorzitter, Heren Gedeputeerden, Waarde Collega's,

In de raad en tijdens verschillende commissievergaderingen ben ik al verschillende keren tussengekomen over de streefbeeldstudies. Ik herinner mij trouwens dat wij tijdens een bepaalde commissie het voorstel hadden gelanceerd om al die streefbeeldstudies op een lijstje te zetten en eens te bekijken hoe het daarmee stond. Ik weet ook wel dat streefbeeldstudies niet zozeer een provinciale materie, maar voornamelijk een Vlaamse materie is. Maar provinciale ambtenaren zijn altijd betrokken bij de samenstelling en de opstelling van die streefbeeldstudies, dus het is ook belangrijk dat wij ons daar mee moeien denk ik.

De sprekers die het in de raad en de commissies hadden over die streefbeeldstudies, hadden het voornamelijk altijd over het feit dat de raadsleden van de provincieraad heel weinig inspraak kregen en ook over de resultaten bij de uitvoering van die streefbeeldstudies. Want er zijn nogal wat problemen, maar bij vele streefbeeldstudies is het probleem vaak dat er heel wat verkeersopstoppingen komen in plaats van verkeersoplossingen.

Ik wou het even hebben over de streefbeeldstudie van de N9. Dat is inderdaad een bevoegdheid van het Vlaamse Gewest, maar ik ben vrij tevreden dat collega Beke daarnet sprak over het feit dat nu de provinciale wegen verdwenen zijn, de provincie misschien meer mogelijkheden heeft om tussen te komen op andere niveaus en andere aspecten van mobiliteit. Maar ik vind het inderdaad belangrijk dat de provincie ook actief participeert in de samenstelling van die streefbeeldstudies. Ik wou vragen aan de gedeputeerde hoever het nu eigenlijk staat met dat streefbeeld van de N9. Ik herinner mij nogal wat problemen bij de opstelling. Ik herinner mij onder andere dat op een bepaald ogenblik de minister besliste dat het streefbeeld van de N9 niet als startnota gebruikt kon worden voor toekomstige projecten op en langs die N9 en dat er een nieuwe startnota opgesteld zou worden. De minister verklaarde trouwens op 6 februari 2008 ook dat in 2009 een studie opgestart zou worden voor de herinrichting van het deel R4 tot Bierstal (Lovendegem). Bierstal is misschien een rare naam, maar dat is een gewoon café, geen stal waar men bier geeft. De R4 is wel bekend, maar de meeste mensen kennen dat eigenlijk als een probleem waar men vele tientallen minuten, halve uren en uren stilstaat. Is deze studie klaar en kan er nu

DEBATTEN

eindelijk een oplossing komen voor de dichtslibbing van het tracé tussen de R4 en Bierstal?
Dank u vriendelijk.

BELEIDSNOTA P. 44: RUBRIEK: INLEIDING: VRAAG OM TE ONDERZOEKEN OF DE PROVINCIE EEN SUBSIDIE KAN TOEKENNEN AAN GEMEENTEN BIJ HET PLAATSEN VAN GELUIDSSCHERMEN

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Dit is terug een vraag die een beetje op de rand zit tussen provinciaal en Vlaams beleid, maar ik denk dat onze provincie daar wel iets kan doen. U weet dat provincie heel wat primaire wegen telt: autostrades en ringwegen, waar snel gereden wordt. Gelukkig bestaat er nog snel verkeer en zijn het niet overal trage wegen zoals waarover men het daarnet had. Snel verkeer is trouwens ook nodig. Maar snel verkeer betekent vaak ook luidruchtig verkeer, wat dan weer geluidsoverlast betekent voor de mensen die dicht bij dit snel wegennet wonen. Gelukkig wordt er vaak fluisterasfalt gelegd, wat de lawaaihinder beperkt, maar vaak is zoiets nog onvoldoende. Trouwens, men heeft mij geleerd dat fluisterasfalt in de winter eigenlijk niet zo een heel gelukkige oplossing is. Ook snelheidsbeperkingen kunnen helpen, en ik heb begrip voor snelheidsbeperkingen op autosnelwegen en op grote en primaire wegen, maar ik denk toch niet dat we overal een beperking van 50 of 70 km per uur kunnen opleggen.

De bevoegde administratie voor het plaatsen van geluidsschermen is het Vlaamse Gewest, maar zij komen vaak niet tussen voor het volledige bedrag van de kostprijs. Om een voorbeeld te geven, voor de verkeerswisselaar in Aalter betaalde het Vlaamse Gewest slechts 50% van de kostprijs en diende de gemeente in te staan voor de rest.

De provincie heeft altijd een ondersteunende rol willen vervullen voor de gemeenten. Zeker als dit de gezondheid en het welzijn van de inwoners ten goede komt. Is het niet mogelijk te onderzoeken in hoeverre de provincie Oost-Vlaanderen een subsidie zou kunnen toekennen aan de gemeenten bij het plaatsen van geluidsschermen?
Dank u wel.

BELEIDSNOTA P. 44: RUBRIEK: INLEIDING: TUSSENKOMST OVER HET TOEZICHT OP DE AANLEG EN HET ONDERHOUD VAN DE FIETSPADEN DIE KADEREN IN HET PROVINCIAAL FIETSPADENNETWERK

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wie regelmatig een provinciale toeristische bewegwijzerde fietsroute aandoet, weet dat je soms voor grote verrassingen kan komen te staan. De recreatieve fietser ondervindt vaak de ongemakken van slecht aangelegde of slecht onderhouden fietspaden. Men stuurt de fietser het ene moment over betonplaten, daarna gaat het wegdek over in asfalt, je hobbelt over betonklinkers om uiteindelijk te eindigen bij een grindweg. Fietspaden worden amper hersteld en verkeren soms jarenlang in een slechte, gevaarlijke toestand. Fietspaden worden over het algemeen onvoldoende gestrooid bij winterweer. Zand, steenslag en modder afkomstig van opritten, landbouwgrond en landbouwmachines blijven meestal wekenlang liggen.

Anderzijds worden we door de provincie aangemoedigd om de fiets te nemen, hetzij voor het woonwerkverkeer of om naar school te fietsen of als recreant. En de provincie voert daarnaast een actieve campagne door middel van folders en voorziet bewegwijzering om er ons toe aan te zetten de langeafstandsfietspaden maximaal te gebruiken. Dit is een initiatief dat ik zeker toejuich, doch de staat van het overgrote deel fietspaden nodigt allerminst uit om dit ook daadwerkelijk te doen. En collega Beke maakte daar al enige allusie op. We weten dat de meeste fietspaden door de gemeenten en door het gewest worden aangelegd. Maar we weten ook dat de provincie de inwoners uitnodigt om via provinciale bewegwijzering over die dikwijls onveilige fietspaden te gaan rijden.

Vandaar enkele vragen:

- Kan de provincie optreden tegen het gewest of de gemeenten die verzaken aan het onderhoud van hun fietspaden? Er is toch onderhoudsplicht meen ik.
- Kan de provincie op één of andere manier toezicht uitoefenen over de staat van dat fietspad en de ingebreke zijnde overheden ertoe aanzetten of verplichten om herstellingen uit te voeren?
- Kan de provincie ingebreke gesteld worden in geval er zich een fietsongeval voordoet te wijten aan de slechte staat van de weg? Het is tenslotte de provincie die door middel van folders en tv-spots de mensen ertoe stimuleert om deze 'fietsvriendelijke' fietspaden te gebruiken.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 45: STRATEGISCHE DOELSTELLING: DE VERVOERSARMOEDE WEGWERKEN: PLEIDOOI VOOR BETERE VERBINDINGEN TUSSEN DE VERSCHILLENDE WOONKERNEN EN DE INDUSTRIETERREINEN

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de voorzitter, Mevrouw en Heren Gedeputeerden, Beste Collega's, Niettegenstaande dat de verschillende overheden, waaronder ook de provincie, en bedrijven al heel wat inspanningen leveren om het woon-werkverkeer vlot en veilig te laten verlopen, blijft dit toch een pijnpunt in de Gentse kanaalzone. 15% van de Oost-Vlaamse werkgelegenheid is direct of indirect verbonden aan de activiteiten in de Gentse Kanaalzone. Een vlot woon-werkverkeer van en naar de Gentse Kanaalzone is dan ook van het allergrootste belang. Vervoersarmoede is veelal een probleem bij werkzoekenden voor het vinden van werk en voor de bedrijven voor het vinden van de juiste werkkrachten. Ik wil hier dan ook pleiten voor betere verbindingen tussen de verschillende woonkernen en de industrieterreinen.

De provincie Oost-Vlaanderen profileert zich als een fietsvriendelijke provincie en doet tal van inspanningen voor de promotie van het fietsen en de ontwikkeling van goede fietsinfrastructuur. Zowel het bovenlokaal functioneel fietsroutenetwerk en het netwerk fietspaden lange afstand, als het fietspunt wordt verder uitgewerkt, lees ik in de beleidsnota. Maar ik wil hier pleiten voor de uitwerking van een 'industrieel fietspadennetwerk' dat de verschillende gemeenten en bedrijven uit de kanaalzone met elkaar verbindt op een veilige manier, liefst gescheiden van de autoweg. Maar ik hoorde vandaag op een vergadering die ik had net voor ik naar hier kwam dat uw diensten daar reeds mee gestart zijn, al heeft het een andere naam. De bedoeling van zo een industrieel fietspadennetwerk is om te helpen de missing links die er nu nog zijn weg te werken. Ik denk bijvoorbeeld aan de Kluzendokken waar nog niet overal fietspaden werden aangelegd.

Ook op vlak van het openbaar vervoer zijn er nog mogelijkheden. Een mogelijk oplossing zou zijn dat de bestaande spoorlijn 204, die nu in beperkte mate gebruikt wordt voor het goederenverkeer van het station Gent-Dampoort naar het bedrijf Arcelor Mittal, ook in gebruik genomen wordt voor het personenverkeer. Deze spoorlijn biedt heel wat mogelijkheden voor het pendelverkeer in de Gentse haven en voor het publieke transport vanuit de omliggende woonkernen. Momenteel loopt hierover een studie bij de NMBS. Zowel het Havenbedrijf Gent, de afzonderlijke havenbedrijven, de werknemers als de gemeenten zijn hiervoor gewonnen. Mijnheer de Gedeputeerde, ik vraag dan ook dat de deputatie dit voorstel zou willen steunen door het vanuit de provincie aan te kaarten bij de NMBS en misschien in een verdere toekomst ook een doortrekking naar Terneuzen.

Daarnaast hebben we ook nog de Gentse vzw Max Mobiel die reeds een reeks projecten uitwerkte voor een betere woon-werkmobiliteit in de Gentse regio. Max Mobiel levert een belangrijke bijdrage aan een vlot woon-werkverkeer naar de Gentse bedrijventerreinen door de organisatie van een collectief werknemersvervoer, pendelfietsverhuur en een fietskoerierdienst. Recent kunnen nu ook de bedrijven van de Waaslandhaven, linkeroever van het havengebied in Antwerpen, reserveren via het reservatiesysteem van Max Mobiel, om de pendelbus te nemen vanuit Beveren, Antwerpen en Merksem naar het havengebied. Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken Hilde Crevits ondersteunt de werking van de Gentse vzw Max Mobiel omdat dit past in de Vlaamse beleidsvisie. Ook de provincie Oost-Vlaanderen ondersteunt de werking van Max Mobiel. Ik wil dan ook vragen om de mogelijkheden te onderzoeken om Max Mobiel uit te breiden naar Zelzate en het Meetjesland.

Dit betekent een meerwaarde voor de economie en de arbeidsmarkt. Mobiel zijn is een belangrijke voorwaarde om een job te kunnen aannemen. Maar het is ook op vlak van milieu belangrijk voor die

DEBATTEN

regio. Zeker als men weet dat 33% van de luchtvervuiling in de havenzone het resultaat is van het drukke verkeer. Dus alles wat we daar kunnen verminderen is meegenomen.

Bovendien betekent een verdere uitbouw van Max Mobiel buiten Gent een verder structureel verankeren van Max Mobiel. Op die manier trekt de provincie, evenals de Vlaamse overheid, verder de kaart van duurzaam woon-werkverkeer. Want Max mobiel heeft, zoals u weet, een dekkingsgraad van 50% terwijl de gewone Lijndiensten maar een dekkingsgraad hebben van 10 à 15%.

Dank u.

**FINANCIËLE NOTA P. 110: G.U. 410 00/640 08 - VERKEER EN MOBILITEIT - WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK - SUBSIDIES TER ONDERSTEUNING VAN LOKALE INITIATIEVEN OP VLAAG VAN MOBILITEIT, FIETSEN EN TRAGE WEGEN G.U. 421 00/640 01 - INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN - SUBSIDIE VOOR AANLEGGEN VAN FIETSPADEN NIET GELEGEN OP HET BFF
WELKE INITIATIEVEN ZAL DE PROVINCIE ONDERNEMEN OM DE GEMEENTEN TE STIMULEREN WERK TE MAKEN VAN BETERE EN VEILIGE FIETSPADEN?**

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor het budget van 2009 werd voor het mobiliteits- en wetenschappelijk onderzoek een budget voorzien van 32 500 EUR waarvan 22 000 EUR vastgelegd werd op de rekening. In het huidig voorliggend budget is er sprake van 100 000 EUR. Wat de subsidie betreft voor het aanleggen van fietspaden werd er een bedrag genoteerd op het budget 2009, van 690 433 EUR en een rekening werd vastgelegd van 228 128,97 EUR. Het huidige budget kreeg opnieuw een bedrag gebudgetteerd van 690 433 EUR.

Gelet op het niet volledig gebruiken van de voorziene middelen op bovenstaande artikels, kan het noodzakelijk zijn om aan te dringen, werk te maken voor de uitbouw van nieuwe en betere fietspaden in onze provincie, gezien de dodelijke ongevallen van de laatste weken in onze provincie.

Welke initiatieven zal de provincie hier ondernemen om de gemeenten te stimuleren werk te maken van betere en veilige fietspaden?

Dank u.

ENERGIE

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de beleidsnota 2010 wordt vooral de klemtoon gelegd op het feit dat de provincie Oost-Vlaanderen zich wil profileren op het vlak van windenergie. Zij wenst dat onder meer te doen aan de hand van het onderzoek naar de inplanting van kleinschalige windturbines bij particulieren. Zij gaat daarvoor ook trouwens met een reizende tentoonstelling en een folder door Oost-Vlaanderen trekken. In het provinciaal domein, ik vermoed Puyenbroeck of andere, zal men werken met de realisatie van kleinschalige windturbines. Nu wens ik toch bij gans die problematiek enkele kanttekeningen te maken. Ik verwijs daarvoor naar een studie die verschenen is over het windenergiebeleid in Duitsland, één van de paradepaardjes van de Duitse overheid. De studie heeft als naam "Economic impacts from the promotion of renewable energies: the German experience". Het instituut, dat een Duitse naam heeft, noemt: Rheinisch-Westfälisches Institut für Wirtschaftsforschung. Ik heb een poging gedaan om het correct uit te spreken, wellicht zullen velen onder jullie dat beter kunnen.

Maar ik denk dat het heel belangrijk is dat in die studie staat dat de overheidsaanpak niet gewerkt heeft. En dat slaat ook op projecten die in België of de Verenigde Staten plaatsvinden. Jullie profileren zich misschien niet zozeer op de financiering en subsidiering, maar eerder rond sensibilisering en het aanreiken van een aantal concepten. De grote thesis is dat van zodra de subsidies wegfallen de

financiële haalbaarheid en de meerwaarde daarvan volledig wegsmeelt als sneeuw voor de zon. Ik zeg daarbij dat de jobs die daarbij gecreëerd worden wegvallen van zodra die subsidie stopt. Ook de marktstimulansen die nodig waren voor een levensvatbare en kosteneffectieve introductie van hernieuwbare energiebronnen hebben in feite nooit het nodige niveau en resultaat bereikt, integendeel zelfs. Specifiek voor het Duitse model is dat het middel om de duurzame energie te ondersteunen – men noemt dat de Feed-in tarieven – in feite hoge kosten hebben opgeleverd. Dus het kost allemaal veel meer zonder positieve effecten op uitstoot van CO₂, werkgelegenheid, energiezekerheid en technologische innovatie. Het rooskleurige plaatje dat men presenteert bij gans die problematiek van windenergie spat als een zeepbel uiteen eenmaal die subsidies opdrogen.

In hoeverre deelt de deputatie die analyse en gaat ze daar ook rekening mee houden? Of kiest zij blind voor de wortel van de windenergie? Stort zij zich als het ware als een lemming op de markt van de windturbines?

Een tweede problematiek die ik ook kort wens aan te halen is die van de biobrandstof. In een latere tussenkomst zal ik nog enkele vragen moeten stellen aan gedeputeerde Dauwe over wat betreft het vergunningenbeleid. Maar ik verwijs bijvoorbeeld ook naar de provincie Antwerpen. Zij behandelen aanvragen voor installaties voor de verwerking van biobrandstof die grotendeels gebaseerd is op voedselproducten. Hoe gaat de provincie daarmee om? Niet zozeer met het vergunningenbeleid maar met het energiebeleid dat door de provincie wordt gevoerd. Men verwijst naar groene stroom, maar in hoeverre is daar het aspect biobrandstof bij betrokken, rekening houdend met de kritiek die er nu reeds bestaat op het gebruiken van gewassen voor de creatie van deze biobrandstof?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 47: RUBRIEK: INLEIDING: DE WINNING VAN WARMTE UIT WATER

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Volgens een studie in Nederland is oppervlaktewater een enorme energiebron voor gebouwen. Een gebouw kan met de aanwezige energie in oppervlaktewater volledig in zijn verwarmingsbehoeften voorzien. Het idee is niet helemaal nieuw, maar uit het recente onderzoek werd aangetoond dat de mogelijkheden in Nederland en ook elders in de wereld – dus zeker in Vlaanderen met zijn groot aantal waterwegen – veel groter zijn dan er voorheen gerealiseerd werd. Energiewinning uit oppervlaktewater zou in Nederland jaarlijks 8 miljoen ton CO₂-uitstoot kunnen voorkomen. Het onderzoek toont aan dat rivieren, kanalen en plassen de grootste nog ongebruikte duurzame energiebron zijn. In de zomer vangt het water in Nederland in 11 dagen tijd evenveel energie op als Nederland in een heel jaar nodig heeft voor de verwarming en koeling van gebouwen. Dit komt overeen met ongeveer 665 petajoule.

20% van alle gebouwen, huizen en kantoren in Nederland liggen binnen de 500 meter van een oppervlaktewater. Wij kunnen er redelijkerwijs van uitgaan dat dit in Vlaanderen niet veel minder zal zijn. Om rendabel te zijn is dit dus een minimumafstand van het te verwarmen gebouw tot de waterweg. Bij afstanden van verder dan 500 meter neemt het rendement dan ook sterk af. Dit betekent dat ongeveer 20% van al onze gebouwen in potentie voorzien kunnen worden van warmte en ook koude uit oppervlaktewater. En volgens de Nederlandse studie zijn extra investeringen gemiddeld binnen de 5 jaar terugverdiend.

Het systeem maakt gebruik van de warmtepomptechnologie en vergt geen ingewikkelde ontwerpen. Het is toepasbaar op nieuwbouw, grote kantoortorens, maar ook op renovatieprojecten en kleine projecten. De belangrijkste component is de wisselaar. De techniek is weinig spectaculair en wordt door de industrie al jaren gebruikt, maar dan in omgekeerde vorm om het overtollige warmte van het oppervlaktewater te lozen. Omdat het water in de koude wintermaanden te fel kan afkoelen en het in de warme zomermaanden mogelijks te warm is, kan het systeem gecombineerd worden met verwarming of afkoeling, met water uit de bodem en zonnecollectoren. Dit allemaal uiteraard gekoppeld aan een goede isolatie van het gebouw. Het gebruik van pieksetels is in ieder geval nodig. Bij het gebruik van water uit de bodem is dat mogelijks niet nodig, maar indien uit studies blijkt dat dit toch het geval zou zijn, kan hiervoor gebruik gemaakt worden van biomassa, pelletketels of condensatieketels op aardgas.

DEBATTEN

De voordelen van het systeem kunnen als volgt samengevat worden: zeer schone en milieuvriendelijke manier om gebouwen te verwarmen en te koelen, verminderde uitstoot van CO₂, verminderde afhankelijkheid van fossiele energie, financieel rendabele manier, toepasbaar op nieuwbouw en grote kantoorloftoren maar ook op grootschalige en kleine renovatieprojecten, geen ingewikkelde ontwerpen, en dus ook een energiebesparing voor de provincie.

Is de deputatie bereid deze vorm van energiewinning verder te bestuderen en beleidsmatig verder te ontwikkelen? Is zij bereid een studie te laten uitvoeren voor de toepassing ervan voor provinciale gebouwen, sites en projecten gelegen in de nabijheid van water? Ik denk onder andere aan de site Henleykaai, onze recreatiedomeinen, het nieuw museumgebouw in Ename en het Sportcentrum De Boerenkreek om er maar enkele te noemen.

Momenteel voert Waterwegen en Zeekanaal een dergelijke studie uit voor een site in Vilvoorde en in Kortrijk. Voor verder studie langsheen waterlopen is Waterwegen en Zeekanaal uiteraard een partner. Onze kennis kunnen we nadien ook beschikbaar stellen aan gemeenten. Het is alvast een innovatieve uitdaging.

Ik wil eindigen met een andere stap. Onlangs dacht men in Nederland aan de toepassing van zonne E-wegen. Dat betekent dat men energie wint uit het wegdek. U weet, in de zomer warmt het asfalt op en wanneer men daar zonnepanelen inbrengt, kan men daar ook energie uit winnen. Wellicht is dat dan misschien een innovatief aspect bij de aanleg van fietspaden in onze provincie. Tot zover deze vraag.

BELEIDSNOTA P. 47: RUBRIEK: INLEIDING

BELEIDSNOTA P. 48: OPERATIONELE DOELSTELLING: DE INPLANTING VAN GROOTSCHALIGE WINDTURBINES STIMULEREN

VRAAG NAAR EEN EVALUATIE VAN HET BELEID EN NAAR HET ONTBREKEN VAN ACTIES BIJ DE OPERATIONELE DOELSTELLING

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik weet dat die vraagstelling wat cryptisch overkomt, maar er stond natuurlijk wel wat meer uitleg bij. Ik juich toe dat collega Beke zonet het warm water opnieuw heeft uitgevonden. Ik hoop dat het echt waar is. We moeten daar zeker verder op doorgaan.

Energie is sinds de aanvang van deze legislatuur een nieuwe attributie. Wij koesterden als groene partij heel hoge verwachtingen zoals een streven naar een eigen, lokale milieuvriendelijke energiewinning.

Waar staan we zelf als provincie na een halve legislatuur goede intenties over energie? Wat hebben we voor onszelf, in onze eigen gebouwen gedaan? Er zijn een aantal goedbedoelde initiatieven die we moesten doen want we hebben immers een voorbeeldfunctie. We verbruiken groene stroom, maar dan wel van bij Electrabel, we produceren een klein beetje zonne-energie, er was de actie 'Vervang de gloeilamp', en ik vergeet allicht nog wat zaken. We tekenden ook, ongeveer een jaar geleden, het lokaal Kyoto-protocol. Maar zijn we klaar voor het lokaal Kopenhagen-protocol? Schakelen we nu naar een hogere versnelling?

Hoe komt het bijvoorbeeld dat wij er nog niet in geslaagd zijn een eigen windmolen te zetten? We stimuleren grootschalige windturbines op andere plaatsen, maar we hebben toch zelf ook wat locaties waar dat zou kunnen? Jammer dat het zo langzaam gaat of helemaal niet gebeurt.

Het provinciaal steunpunt windenergie is wel positief. Dat juichen we meteen toe. Er is ook sprake van een demopark kleinschalige windturbines. Helaas is dit nog maar in de planfase, of zelfs nog niet, maar wij juichen dit toe. Voor wanneer zal dit zijn?

Ik ben ook benieuwd naar de nieuwe subsidiereglementen voor organisaties en particulieren. Wat gaat u hiermee doen? Maar we zijn nu wel al erg lang aan het plannen. Wanneer wordt het money-time? Dank u.

BELEIDSNOTA P. 48: STRATEGISCHE DOELSTELLING: GEBRUIK VAN HERNIEUWBARE ENERGIE EN RATIONEEL ENERGIEGEBRUIK SUBSIDIËREN - ACTIE 3: VOORTZETTING SUBSIDIES AAN ENERGIESNOEIBEDRIJVEN: ENERGIESNOEIBEDRIJVEN: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Van Malderen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorig jaar werd er voor het eerst een budget voorzien voor energiesnoeibedrijven. Wat zijn de eerste resultaten van deze energiesnoeibedrijven? Door wie wordt de kwaliteit van de isolatiewerken beoordeeld? Krijgen de energiesnoeiers zelf hiervoor een opleiding?

PATRIMONIUM

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik denk dat de gedeputeerde wel beseft dat het patrimonium van de provincie Oost-Vlaanderen mij nauw aan het hart ligt. De verloedering of het mismanagement van het provinciaal patrimonium is een stokpaardje van mij. Ik heb op het blad dat ik heb ingestuurd een overzicht gemaakt van een aantal dossiers die al een aantal jaren aanslepen. Eén van de klassieke antwoorden van de gedeputeerde is dat hij pas gedeputeerde is sinds eind 2006 en dat hij pas sindsdien de verantwoordelijkheid draagt. Ik wil de gedeputeerde erop wijzen dat er ondertussen 3 jaar voorbij zijn gegaan en hij de kans heeft gehad om een aantal dossiers tot een goed einde te brengen. Als we de afrekening maken stel ik vast dat dit eerder mager uitvalt voor de gedeputeerde. U zal waarschijnlijk straks zeggen dat u niet over 1 nacht ijs wil gaan en dat er tal van onderzoeken, afspraken en onderhandelingen geweest zijn. Maar ik wil de gedeputeerde er ook op wijzen dat hij en zijn partij al veel langer deel uitmaken van deze meerderheid. Dus zeggen dat hij pas verantwoordelijkheid draagt sinds eind 2006 is nogal kort door de bocht. Ik ben trouwens van mening dat ik geen vragen stel over de intieme verzuchtingen van de gedeputeerde, maar dat ik peil naar de standpunten van de deputatie. Ik hoop dat een deputatie zich er op beroept een aantal principes te hanteren en die ook ten uitvoer te brengen. Op het vlak van patrimoniumbeleid komen wij wel terug van een kale reis.

Concreet, ik ga mij in vogelvlucht eerst beperken tot wat de deputatie zelf in de kijker zet in het budget 2010. In de tekst is de grootste blikvanger natuurlijk de mogelijke centralisatie. De kosten worden voorzien op 4,425 miljoen EUR, maar de deputatie haast zich evenzeer om te zeggen dat ze die miljoenen natuurlijk niet heeft ingeschreven. Ik wil mijn verwondering uiten over het feit dat die ganse problematiek al zeer lang aansleept zonder dat wij daar als raad op enerlei wijze worden bij betrokken, nog steeds niet. Ik herinner mij de raad van begin dit jaar, in april of mei, waar ik erop wees dat er de principiële beslissing was van de deputatie van 14 augustus 2008. We zijn dus al over een zeer lange nacht ijs gegaan om dat voor te leggen aan de provincieraad. Ondertussen is dat nog altijd niet gebeurd. Dat leert nog eens hoe relatief een beslissing van de deputatie is als het niet in het kraam past. Het gaat er niet zozeer over dat de provincie zich moet uitspreken of dat ze die principebeslissing al dan niet moet goedkeuren, maar dat het minstens wordt voorgelegd. Op die manier zouden de raadsleden, en ik weet dat zijn maar een paar raadsleden die niet grasduinen in de notulen deputatie, in de gelegenheid worden gesteld om ten volle kennis te maken met het project, de mogelijke pistes, de mogelijke overwegingen, en de motieven waarom men mogelijks zou overgaan tot die centralisatie.

Dus wij komen hier tot het geval dat 4,425 miljoen EUR wordt voorzien voor een project waarvan de deputatie op geen enkel moment noch naar de raad, noch naar de commissie is gestapt. Ik denk ook dat gans die oefening bij het personeel voor de nodige onzekerheid zorgt, of men nu werkt in het archief, de

DEBATTEN

Seminariestraat of het Huis van de Sport. Gaan wij hier nog werken en hoe lang? Het zorgt ook voor een gebrek aan visie omtrent het onderhoud en de uitbouw van het huidige provinciaal patrimonium, want er wordt onder meer in het vooruitzicht gesteld dat men een aantal gebouwen ten gelde zal maken om tot de volledige financiering van dit project te komen. Maar dat zorgt toch wel wat voor onzekerheid bij het personeel. En wanneer wij daar als raadsleden over worden aangesproken, kunnen wij niets meer zeggen dan dat de deputatie weigert om naar de raad of naar een commissie te komen met dit dossier. Ik heb in mijn interpellatie die ik had ingediend voor de raad van juli 2009 een ganse resem vragen opgesomd. Ik wacht trouwens nog op een antwoord van de minister om de perikelen waarbinnen de interpellatie kwam te vervallen. Die interpellatie is trouwens even goed als ik die morgen zou indienen. Ik verwacht daar nu geen antwoord op, ik zal daar wel eens op een ander moment gebruik van maken. Maar ik wil er op wijzen dat er nog een pak vraagtekens zijn waar enerzijds het personeel mee zit, waarop blijkbaar de deputatie nog geen antwoord heeft, maar waar blijkbaar ook op geen enkele wijze de raad bij betrokken wordt of waar de raad haar standpunt kan geven in een provincieraad of een commissievergadering.

Ik wil trouwens ook eens pijlen naar het standpunt van de gedeputeerde over het ballonnetje dat de fractievoorzitter van de CD&V omhoog heeft gelaten in verband met een soort reservefonds of een soort fonds dat apart gecreëerd zou worden ter financiering van het ganse project. In hoeverre is men met die piste bezig? Qua financiering stel ik vooral vast dat men een opsomming gemaakt heeft van het huidige te verkopen provinciale patrimonium. Dat is redelijk vergaand want dat zou een opbrengst moeten realiseren van 70 miljoen EUR. In hoeverre zijn die cijfers nog actueel en wordt er nog over nagedacht? Wordt er ook rekening mee gehouden bij het verdere onderhoud en de mogelijke ontwikkeling van het bestaande patrimonium? Dat voor wat betreft de centralisatie.

Anderzijds zijn er nog een aantal dossiers die de voorbije jaren aanslepen, ondanks de dynamische deputatie en u als gedeputeerde in het bijzonder. Ik verwijs naar het Huis Thuysbaert in Lokeren. In hoeverre is de visie daar nog steeds dezelfde als toen men daarover geïnterpelleerd is geweest? Gaat men daar nog een andere visie rond ontwikkelen? Kan men ook even toelichten wat de stand van zaken is in verband met de problematiek van de brandveiligheid van de tentoonstellingsruimte van het PAC zuid? Ook de problematiek van het beeld van Cyriel 'Tarzan' Delanoit in het provinciaal domein De Gavers. Het laatste standpunt dat daar door de deputatie gehuldigd werd is dat als het stadsbestuur van Geraardsbergen interesse heeft, dat het met geld over de brug moet komen. Hebben zij ondertussen al een voorstel gedaan? Hebben zij al te kennen gegeven dat ze niet bereid zijn om daarvoor te betalen? Ook daar graag een toelichting.

Anderzijds is er de problematiek van de normen in de parkeergarages. Er is recent een studie verschenen van de Vlaamse Automobilistenbond en zij verwijzen naar een analyse van een aantal willekeurig gekozen parkeergarages in Antwerpen, Gent, Brussel en Leuven. Daarbij zijn een aantal pijnpunten naar boven gekomen. Ik verwijs naar de minimumhoogte bij het naar binnen rijden en de minimumhoogte bij het openen van de koffer. Men verwijst ook naar normen die in Nederland worden gehanteerd inzake het parkeervlak. Hoe zit het met onze eigen parkeergarage? Ik verwijs naar een collega, die weliswaar geen deel meer uitmaakt van deze raad, een CD&V-provincieraadslid uit de gemeente Oosterzele, die toen zeer pijnlijk ten val is gekomen en daar nog steeds de gevolgen van draagt. Ook daar is er een problematiek. Men trekt dan de paraplu omhoog richting Vlaamse overheid. Maar wie er vandaag nog gebruik van maakt, en zeker de laatste dagen met die enorme regenvlagen, kan nog steeds ondervinden hoe gevaarlijk de toegang tot die parkeergarage is. Het zou perfect kunnen dat de provincie dat zelf financiert en daar zelf de nodige maatregelen toe neemt. Ik verwijs ook naar de normen die gehanteerd worden inzake de breedte en de lengte van de parkeervakken in de garages. Ook voor wat betreft de signalisaties en de parkeerkost komen toch een pak pijnpunten naar boven. De provincie zit toch mee in het beheer van de parkeergarages aan het PAC De Zuid aan het Wilsonplein. In hoeverre zal de deputatie daar rekening mee houden en die bekommernis overbrengen? In hoeverre gaan ze er ook rekening mee houden bij een mogelijke nieuwbouw? Dat voor wat betreft die opmerkingen van de Vlaamse Automobilistenbond.

Dan is er enerzijds het goede nieuws, met weliswaar een zeer nadelig financieel kostenplaatje, de sloop van de panden in de Borreputsteeg. Ik verwijs naar de leegstandsheffing voor een totaal bedrag van bijna 150 000 EUR dat men heeft moeten betalen. Er zijn enerzijds de panden Borreputsteeg 1, 3, 5 en 7 die worden gesloopt, maar die leegstandsheffing sloeg ook op de panden in de Gouvernmentstraat 26 en

28. Zolang men niet komt tot een oplossing voor die 2 andere panden ontbreekt daar volgens mij een visie. Die panden zijn beschermd, dus men kan daar niet door middel van de sloop iets aan doen. In het budget 2010 lees ik niets over wat men ermee gaat doen als dat gesloopt is. Men heeft het enkel over de constructie van een wand. Of gaat men alles ophangen rond die ene principebeslissing van de mogelijke centralisatie? Ik denk dat men niet moet wachten op dat dossier.

Hetzelfde voor wat betreft de problematiek van de reflectieruimte in Vinkt. Nu lees ik in de beleidsnota dat men dat koppelt aan een algemene visie, een totaalvisie omtrent de ontsluiting van diverse Oost-Vlaamse oorlogssites. Men verwijst dan naar het ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, u leest dat allemaal af, jij doet een tour d'horizon, maar u begrijpt, moest ik van de gedeputeerde zijn, zou het antwoord zeer kort zijn natuurlijk. Want u doet een enorm beroep op het geheugen en de algemene kennis. Dus, doe rustig voort, maar het staat niet beschreven hoe er moet geantwoord worden. Probeer toch een keer een paar kernzaken naar voor te brengen en geen tour d'horizon, tenzij je het hem schriftelijk overmaakt. Doe maar voort.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, ik zal u geruststellen. Het overzicht zoals ik hier aanhaal staat hier mooi opgesomd, dus de gedeputeerde is perfect op de hoogte welke dossiers ik aanhaal. Ik lees hier: "Reflectieruimte Vinkt (stand van zaken)". Ik ga dus verder. Had u mij niet onderbroken was ik misschien al onderaan mijn lijstje beland. Ik heb u daar al een paar keer attent op gemaakt.

De heer voorzitter

U moet mij op niets attent maken. Ik mag u attent maken. Doe voort, Mijnheer Veys.

De heer Veys

Als ik vind dat ik onterecht op iets attent wordt gemaakt wens ik u graag die bekommernis over te maken. Wat betreft die reflectieruimte in Vinkt, al jaren sleept men dat dossier mee zonder dat daar eindelijk een realisatie naar boven komt. En nu zegt men een visie te hebben rond dat dossier van die deportatiewagen. Het enige wat men doet is die luifel restaureren zodanig dat het daar niet meer binnen regent. Dus dat is dan de zogenaamde ontwikkeling van een visie. Als men kijkt naar het financiële plaatje zal men veel verder moeten gaan dan enkel een luifel herstellen. Ook graag daar enige toelichting rond. Wat is dan die visie? Wat gaat men concreet ondernemen voor Vinkt? Die visie, welke gevolgen zal dat hebben voor het project rond de historische deportatiewagen in Rieme, Oostakker?

Ik denk, Collega's, zoals opgesomd, dat ik de diverse punten heb aangehaald. Ik denk dat ik het daar voorlopig bij kan laten.
Dank u wel.

BELEIDSNOTA P. 109: STRATEGISCHE DOELSTELLING: ENERGIE BESPAREN IN HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM: VRAGEN OVER DE ENERGIEMAATREGELEN IN EIGEN GEBOUWEN

De heer Van Gucht

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn tussenkomst is een opvolging van een tussenkomst van vorig jaar door onze onvolprezen fractieleider. Wanneer ik het zeer beknopte hoofdstukje over energie in de beleidsnota op bladzijde 47

DEBATTEN

nalees, dan valt het mij op dat de klemtoon dit jaar vooral ligt op rationeel energiegebruik door derden en, zoals ook al uit de voorgaande besprekingen blijkt, de actuele hype rond windturbines.

Maar beleidsnota's zijn blijkbaar onderhevig aan modetendensen. Vorig jaar was het modewoord Kyoto. Je kon geen besluit omtrent milieu of energie nalezen of het woord viel. Ook in dat kader werden tal van initiatieven door de provincie gelanceerd. Eén van die acties was de reeds in 2008 gestarte campagne, 'Ban de gloeilamp'. De bedoeling was of is misschien nog om tegen begin 2010, dus binnen enkele maanden, het hele provinciale patrimonium gloeilampvrij te maken door de gloeilampen te vervangen door spaarlampen. Dat is een ambitieus plan, maar collega Veys had daar toch enkele kanttekeningen bij gemaakt, zeker bij het onvoorwaardelijk kiezen voor spaarlampen.

Uit het verslag van de debatten meen ik toch te kunnen afleiden dat de gedeputeerde zijn bezorgdheid omtrent de veiligheidsrisico's van dergelijke lampen deelde, zowel voor wat betreft de eventuele gevolgen voor de volksgezondheid als de milieueffecten bij recyclage van die lampen. Het was volgens hem vatbaar voor verder onderzoek. De argumentatie dat er naast spaarlampen ook nog andere energiezuinige alternatieven zijn, kon blijkbaar ook op instemming rekenen want men ging het ook voorts onderzoeken. Ik kan niets anders doen dat dit bijtreden. Zeker de led-verlichting kan een perfecte aanvulling zijn bij het gebruik van spaarlampen. Waar de spaarlamp slecht scoort in een koude omgeving is de led-verlichting juist efficiënter bij lagere temperaturen en dus uitermate geschikt voor buitentoepassingen. Mijn vraag is: in welke mate is het vorig jaar aangegane engagement om het gebruik van led-verlichting te onderzoeken ingevuld? Wat zijn de resultaten van dat onderzoek? Globaal heb ik de vraag: in hoeverre is de vorig jaar gestelde doelstelling om de gloeilampen te vervangen tegen begin volgend jaar bereikt? Of zijn er nog verder acties nodig?

Dank u.

Schorsing zitting

Heropening zitting

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal beginnen met onderwijs. Eerst heb ik een aantal inleidende bemerkingen. De opmerking dat onderwijs misschien geen taak van de provincie is, is een discussiepunt zoals er vele discussiepunten zijn. Maar ik wil er op wijzen dat de grondwetgever natuurlijk de vrijheid van onderwijs heeft ingevoerd. Dat betekent dat elke cafévoetbalploeg onderwijs kan starten als hij de wetgeving volgt. Dus wanneer je het onderwijs zou wegnemen van de provincie betekent het dat de provincie de enige organisatie is in het hele land die geen onderwijs zou mogen inrichten. Dat lijkt mij ook niet echt grondwettelijk te noemen. Trouwens, ik ben van oordeel dat onderwijs, zeker in een land dat moet leven van de grijze cellen, een kerntaak is van elke overheid. Een overheid die zich niet bezighoudt met onderwijs lijkt mij niet goed bezig. En dat wij het duurste onderwijs zouden hebben, heeft ook te maken met de rekeningen die je doorrekent aan de ouders natuurlijk. Onderwijs op zich is niet duurder, alleen is het onze iets goedkoper voor de ouders. Maar het onderwijs an sich is niet duurder.

Wat betreft onderwijs zijn er een aantal algemene en een aantal punctuele tussenkomsten gehouden. Sommige tussenkomsten gingen over het flankerende en andere over onze eigen onderwijsinstellingen. Ik zal daar proberen door lopen, zo nu en dan zullen er wat overlappingsen zijn vrees ik, maar het is dan maar zo.

De STAP werd door een aantal mensen aangehaald. Het is erkend dat het een goed initiatief is waar heel veel gebruik van gemaakt wordt. En dat is nu net het probleem van De STAP, er wordt zoveel gebruik van gemaakt dat de middelen die de stad Gent daar insteekt niet meer voldoende zijn om het project zoals het nu ontwikkeld is volledig te vervullen. En ik denk dat de stad ook wel gelijk heeft dat het aanbod van onderwijs hier in Gent en omgeving niet echt lokaal te noemen is met de hogescholen, de CVO's, de universiteiten en dergelijke. Ik denk dat het aanbieden van neutrale informatie wel degelijk een taak is die we op ons kunnen nemen. En dan bedoel ik niet de netgebonden manier zoals de CLB's dat doen. Ik ben

er zelfs van overtuigd dat we dat verder zouden moeten doen dan alleen in Gent, dus ook op andere plaatsen waar er heel veel onderwijsaanbod is.

Het minivademecum van PRODOV, waar mevrouw Lafkioui naar verwezen heeft, kadert trouwens in hetzelfde. Dat is een informatieve brochure die totaal neutraal het volledige aanbod aan secundair dagonderwijs van alle onderwijsnetten in Oost-Vlaanderen aanbiedt. Dat is geen nieuw initiatief, dat bestaat al vele jaren. Wij zullen dat gewoon hernemen dit jaar. Maar als ik mij niet vergis doet de provincie dat al vele jaren, om de 2 jaar.

In verband met GAAF kwam de vraag of dat niet overlapt met andere sectoren. Dat zal wel. Alles wat je doet met onderwijs zal wel eens overlappen met andere sectoren. Dat heeft met werk te maken, met gezondheid, in andere diensten gebeurt dat ook. Sommige culturele werken hebben reeds met toerisme te maken en sommige toeristische activiteiten hebben wel iets met landbouw te maken. En zo zullen sommige activiteiten vanuit het flankerend onderwijsbeleid wel iets te maken hebben met tewerkstelling of welzijn, maar hier is het alleszins zo dat de belangrijkste meerwaarde van het project GAAF het uitwisselen is van expertise met betrekking tot het ontwikkelen of aanpassen van leermaterialen. En dat lijkt me toch wel op het lijf van onderwijs geschreven te zijn. Een zeer specifieke doelgroep daarin is trouwens de groep van laaggeletterden met een functiebeperking en/of leerstoornis. Dat is een groep waar heel weinig leer materiaal voor aanwezig is en die wij dus samen met onze partners willen optimaliseren en ontwikkelen. De vraag werd gesteld of er een Nederlandse provincie ook geld in steekt. Dat klopt, dat is de provincie Zeeland die daarvoor 100 000 EUR in de weegschaal legt.

Oost@Work, de bedoeling daarvan is tweërlei. Enerzijds willen wij het technisch, beroeps-, en buitengewoon onderwijs op een positieve manier belichten. Anderzijds willen we aan ervaringsuitwisseling doen, mevrouw Lafkioui haalde zelf aan dat dit belangrijk zou kunnen zijn. We doen aan ervaringsuitwisseling door de bekendmaking van zeer geslaagde onderwijsprojecten via Oost@Work. Onderzoek naar het aantal mensen dat effectief bereikt wordt is momenteel bezig. We laten dat niet zomaar liggen. We willen ook zien of we waar krijgen voor ons geld. Maar dat onderzoek is nog niet afgerond, die cijfers moeten wij nog binnen krijgen.

De studiedag rond kostenbeheersing, mevrouw Lafkioui vraagt zich af of wij wel geld moeten uittrekken voor studiedagen van scholen. Maar dat is natuurlijk geen studiedag van een school, dat is een project dat wij organiseren in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting over kostenbeheersing in het secundair onderwijs. Dat is een volledig uitgewerkt project waar alle scholen op uitgenodigd worden. Ik denk dat kostenbeheersing in het onderwijs toch wel zeer belangrijk is en vandaar dat het ook op de agenda staat.

De betoelaging van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek van de Universiteit Gent. Mevrouw Lafkioui zegt dat het feit dat de universiteit daar zelf geen geld voor uittrekt betekent dat het misschien wel geen goed onderzoek is. Het probleem is echter dat universiteiten geen geld genoeg hebben om aan alle nuttige onderzoeksprojecten toelagen toe te kennen. En vaak zijn het de meer bekende en reeds meer ervaren professoren en docenten die met de meeste onderzoeksmiddelen gaan lopen. Meer lokale projecten van jonge vorsers komen minder in aanmerking. Daar spelen wij dan op in. We letten er wel altijd op dat die ondersteuning iets te maken heeft met een onderzoeksproject dat de provincie Oost-Vlaanderen, en dan heb ik niet alleen over het bestuur maar over de provincie in zijn volledigheid, ten goede komt.

Afrondend voor het flankerend onderwijsbeleid zou ik willen stellen dat er wel degelijk continu wordt nagegaan of het tegemoet komt aan de echte noden van het terrein. We hebben een beoordelingscommissie voor de opvolging van onze gelijkemansprojecten. Die beoordelingscommissie is samengesteld uit vertegenwoordigers uit alle netten van het onderwijs. Ze spreekt zich niet alleen uit over de projecten die voorliggen, maar ook over de evolutie waar ons flankerend onderwijsbeleid naar toe zou moeten gaan, waar eventueel minder aandacht aan moet besteed worden en andere dingen waar misschien meer aandacht aan besteed moet worden. Op basis daarvan zullen wij in de toekomst waarschijnlijk rond de time-outprojecten andere klemtonen kunnen leggen.

Dan de tussenkomst van mevrouw Zenner. Zij vroeg specifieke aandacht rond een aantal aspecten van ons provinciaal beleid. Ik kan haar daar alleen maar in volgen. Alle zaken die zij opsomde komen eigenlijk

DEBATTEN

ook terug in ons provinciaal beleid, naar onze eigen scholen. Het taalbeleid, het zorgbeleid, de preventie, de schoolloopbaanbegeleiding ook en alles wat natuurlijk te maken heeft met de mentoruren. Daar kom ik straks nog op terug. Nu wordt dat op een laag pitje gezet door de besparingen, maar ik kan mevrouw Zenner daar dus alleen maar in volgen. We moeten daar veel aandacht aan besteden en het kan allemaal nog iets beter. Maar ze heeft zelf aangehaald dat dit ook middelen vergt. En die middelen zijn niet zomaar tevoorschijn te toveren, die moeten we realiseren onder meer door een benchmarking verder door te voeren.

Dan kom ik tot een volgende punt dat mevrouw Zenner heeft aangehaald. Heeft de benchmarking in ons onderwijs al geleid tot een doorschuifoperatie? Ik kan haar daar positief op antwoorden, die doorschuifoperatie is eigenlijk gestart op 1 september 2007 en sindsdien zijn er 20 voltijdse equivalenten doorgeschoven van een niet-gesubsidieerde functie naar een gesubsidieerde functie. Ik veronderstel dat ze met niet-gesubsidieerde mensen niet naar het poetspersoneel verwijst, want dat zijn ook altijd niet-gesubsidieerde. Ik hoop dat ze verwijst naar mensen die in een niet-gesubsidieerde functie zaten waarvoor wel degelijk een subsidieerbare equivalent bestond. Dus dat zijn er 20 die al doorgeschoven zijn. Er blijven er nog 14 over binnen al onze scholen en die zullen systematisch, we gaan natuurlijk niemand ontslaan, maar wanneer er iemand met pensioen gaat of weg gaat kunnen die functies ingevuld worden.

Vervolgens kom ik bij de besparingen die er in het onderwijs zijn. Een aantal mensen hebben daar naar verwezen. Sommigen noemen dat "zeer zware besparingen van een socialistische minister" en vragen of wij dan niet hebben kunnen ingrijpen. Besparingen zijn natuurlijk nooit prettig en ik weet dat ministers graag zeggen dat de mensen hun besparingen niet zullen voelen, maar besparingen die de mensen niet voelen bestaan niet. Wat wel zo is, is dat onderwijs al bij al redelijk weinig moet besparen. Vooral als je het vergelijkt met andere sectoren. Ik denk dat de sectoren onderwijs en welzijn op Vlaams niveau het minst moeten inleveren. De andere sectoren moeten een stuk meer inleveren. Ik denk dat dit een juiste keuze is van de Vlaamse overheid. Maar ik denk dat het normaal is dat van de sector onderwijs, die 40 à 50% van het Vlaamse budget uitmaakt, ook een inspanning gevraagd wordt. Die is bescheiden, niet dramatisch, maar wij zullen die wel degelijk voelen. Veel van die besparingen zullen wij niet onmiddellijk voelen omdat ze pas ingevoerd worden op 1 september 2010. Ze zullen dus maar een stukje van het komende jaar meegaan.

Wij hadden ons ook al een klein beetje ingedekt tegen eventuele besparingen of niet-indexeringen. Zo hebben we in het budget voor 2010 enkel die cijfers ingeschreven die we effectief ontvangen hebben in 2009 als inkomsten. Dus zelfs als er geen indexatie is krijgen wij hetzelfde bedrag binnen dan dat wij in ons budget voor 2010 hebben ingeschreven. Er zijn een aantal punten waar inderdaad bespaard wordt, op de bedrijfsstages, de vervanging van korte afwezigheden, de pedagogische coördinatie en het belangrijkste is misschien op de mentoruren die wegvallen. Dat zal voor het provinciaal onderwijs neerkomen op 61 lestijden, dus 3 voltijdse equivalenten gespreid over alle onderwijsinstellingen. Al bij al niet dramatisch, maar het klopt wat daarnet ook gezegd is. Die mentoruren zijn na een moeilijke inlooperperiode nu pas goed ingeburgerd, dus we moeten nog kijken hoe we dat het best opvangen. We zullen dat voelen, maar we gaan bekijken wat het concreet zal betekenen. Maar volgens mij kunnen we die schok, die relatief is, volgend jaar best wel opvangen.

De EHBO-lessen in het onderwijs. Wij delen absoluut de bezorgdheid, maar niet zozeer de oplossing. In de vakoverschrijdende eindtermen Gezondheidseducatie van de derde graad is voorzien dat leerlingen anderen in nood kunnen helpen door het toepassen van eerste hulp en cardio-pulmonaire reanimatie, de zogenaamde CPR. Ook in de nieuwe vakoverschrijdende eindtermen, die vanaf 1 september worden ingevoerd, is één van de eindtermen het invoeren van hulp en het toedienen van eerste hulp en CPR. Een aparte cursus is niet echt nodig vermits het al in de eindtermen voorzien is en gewoon dient opgenomen te worden in het lessenrooster.

Bijhorend is er de vraag of praktijkleerkrachten daarvoor moeten worden ingeschakeld. Wij hebben op alle locaties verantwoordelijken EHBO en ook verantwoordelijken voor het aansturen daarvan. Dat zijn in het geval van onze scholen de directies natuurlijk. Er zijn verschillende personeelsleden gevormd, dat zijn niet zozeer praktijkleerkrachten precies omdat zij niet altijd de meest aangewezen personen zijn om die opdracht als hulpverlener in te vullen. Indien zij moeten optreden op het moment dat ze les geven, betekent dit dat de rest van de klas in die werkplaatsen onbeschermd kan rondlopen en dat er nog wel andere problemen zouden kunnen opduiken. Dus het zijn meestal andere mensen die daarvoor

aangeduid zijn. Maar in al onze scholen is er wel degelijk ondersteunend personeel en leerkrachten die daarmee bezig zijn.

De praktijkcursus recht, van mijnheer Van Malderen. Ook hier delen wij de bekommernis, maar de oplossing is niet zo eenvoudig. De eerste vraag die we ons moeten stellen is op welk niveau deze cursus ingericht dient worden. Het volwassenenonderwijs is ingedeeld in 3 niveaus: basiseducatie, secundair niveau en het hoger beroepsonderwijs. Basiseducatie hebben wij niet. Dus op dat niveau kunnen wij het niet invoeren en op het niveau secundair onderwijs kan een CVO niet zo maar zelf beslissen of zij een nieuwe cursus inricht. Het studieaanbod is ingedeeld in verschillende studiegebieden bestaande uit opleidingen die moeten worden goedgekeurd door de Vlaamse regering. Er bestaat momenteel zo geen richting praktijkrecht. Maar voorstellen voor nieuwe opleidingen worden voorgedragen vanuit het Vlaams ministerie van Onderwijs, meerbepaald door de stuurgroep Curriculum. Deze stuurgroep stelt hiertoe jaarlijks een prioriteitenplan op, gebaseerd op een bevraging van de consortia volwassenenonderwijs die sinds 2 jaar zijn opgericht. Al onze CVO's maken deel uit van zo een consortium. Dus via de consortia kan de provincie wel een beperkte invloed uitoefenen op die stuurgroep om de ontwikkeling van een dergelijke opleiding in haar prioriteitenplan op te nemen. Indien de stuurgroep het voorstel op de prioriteitenlijst zet, dient die opleiding nog altijd onderworpen te worden aan een opportuniteitstoets. En ten slotte moet het consortium ook akkoord gaan met de nieuw op te richten opleiding. Die consortia zijn opgericht om te vermijden dat er te veel overlappende opleidingen zijn en om elkaar een beetje in evenwicht te houden en ervoor te zorgen dat er binnen 1 gebied niet 4 dezelfde opleidingen zijn. Er moet dan ook nog eens overeenstemming binnen het consortium gezocht worden om dat studiegebied op te richten. Dus die opleiding van de ene dag op de andere oprichten is niet mogelijk, maar we kunnen er alleszins wel aandacht voor vragen binnen het consortium. Op het niveau van het hoger beroepsonderwijs bestaat er in de CVO's eigenlijk al een opleiding Rechtspraak. Deze is eerder bedoeld voor mensen die een professionele carrière willen uitbouwen, niet zozeer voor de burger die wat meer rechtskennis wil opdoen. Dat voor wat betreft onderwijs.

Dan gaan we over naar de recreatiedomeinen.

Er werd gevraagd naar de stand van zaken om de Groene Sleutel te behalen in De Gavers. Het afgelopen jaar werden de nodige maatregelen genomen om die groene sleutel te bemachtigen. Er zijn tal van infrastructuurmaatregelen genomen, de plaatsing van extra afvalcontainers is er één van. Het waterverbruik werd ook sterk gereduceerd door in te grijpen in de douches, de wastafel, toiletten en dergelijke meer. De verlichting in de sanitaire gebouwen werkt voortaan automatisch en in het kader van de campinganimatie hebben we voor de kinderen zelfs activiteiten ontwikkeld met tal van milieu- en natuureducatieve aspecten aan zodanig dat zij ook beter met afval en dergelijke omgaan. Dit alles heeft geresulteerd in een controle door het adviesbureau Hilfra van De Gavers, afgelopen maand. Het verslag van die controle was positief waardoor de camping waarschijnlijk in de loop van volgend jaar, de schatting is maart 2010, het ecolabel zal behalen. Dus dat is positief nieuws.

Wij willen dat ook in Puyenbroeck behalen, maar er zijn nog tal van ingrepen nodig. Eén daarvan is de renovatie van de sanitaire blok. Dat zal volgend jaar van start gaan. Voor we die renovatie afgerond hebben, heeft het eigenlijk weinig zin om het groene label aan te vragen omdat we sowieso weten dat de opmerkingen die we van Toerisme Vlaanderen gekregen hebben op ons campingsanitair ook een probleem zullen vormen voor het behalen van de Groene Sleutel. Maar wij zijn alleszins van plan om die Groene Sleutel ook te behalen in Puyenbroeck, als het campingsanitair gerenoveerd is.

De kampeerplaats in de Gavers. De bedoeling van de herschikking van de passantenplaatsen is om ruimere en dus aantrekkelijkere standplaatsen te creëren. Er zal specifieke promotie gevoerd worden in de meest gebruikte campinggidsen. Dat is eigenlijk iets dat we al jaren doen. Pasar is er één van, Kosmos campingwijzer en de ANWB zijn voorbeelden. We hebben ook een spot lopen op de regionale televisie waar reclame wordt gemaakt voor het domein en de kampeerplaatsen. In totaal is dat een bedrag van ongeveer, alles wat rond promotie en communicatie zit, 25 000 EUR. Dat bedrag zal ook de komende jaren normaal gezien uitgetrokken worden.

Er werd gevraagd naar welk groenproject in De Gavers zal plaatsvinden. Dat zal deze winter het rooien van populieren zijn en het herplanten met streekeigen bomen. Daar zal normaal gezien geen kostprijs

DEBATTEN

aan vasthangen omdat de verkoopprijs van het hout geschat wordt op ongeveer 18 000 EUR. Dat zal ruimschoots de kosten van de nieuwe aanplantingen in het domein dekken.

De sociale tewerkstelling dan. In De Gavers hebben we niet echt een aparte sociale tewerkstellingsploeg. Maar we hebben ons wel geëngageerd voor de opvang en begeleiding van werkgestraften in samenwerking met het Justitiehuis Oudenaarde. Ook dat is een vorm van sociaal verantwoorde tewerkstelling.

In Puyenbroeck hebben wij in uitvoering voor de groencontracten een 5-jaarlijks contract afgesloten om het aanvullend groenonderhoud te laten uitvoeren door sociale economiebedrijven. Pro Natura heeft dat contract binnengehaald. Zij verwijderden bijvoorbeeld de Grote Waternavel uit de waterlopen, doen het onderhoud van de wegenis en de signalisatie en voeren kleine bosbouwwerken uit voor het provinciaal domein Puyenbroeck. Dat is voor een bedrag van 37 000 EUR, begroot op jaarbasis. We kunnen daar uit plukken, afhankelijk van de uren die er nodig zijn. Bijvoorbeeld, het afgelopen jaar was de bestrijding van de invasieve exoten in het water zo goed geweest dat we daar minder uren hebben op moeten inzetten. Dus we hebben die uren niet uitgegeven. Maar jaarlijks voorzien we voor die speciale projecten 37 000 EUR.

Den Blakken. De uitbreiding van de promotietuin in Den Blakken is hier al meermaals ter sprake gekomen. De uitbreiding kan enkel gerealiseerd worden door het rooien van 2,5 hectare, maar daarvoor hebben we een opheffing nodig van het verbod op ontbossing. Er is een decretaal vastgelegd verbod op ontbossing en daarvoor moeten wij dus een ontheffing krijgen. Die aanvraag is binnen bij de verantwoordelijke minister. Wij verwachten dit jaar nog een antwoord van de minister. Indien we dat antwoord niet krijgen is de aanvraag tot ontbossing geweigerd. Wij hebben ons ook voorgehouden dat, mocht de ontbossing plaatsvinden, we ons niet gaan beperken tot het storten van een bedrag in het boscompensatiefonds, maar in het kader van de voorbeeldfunctie ook aan herbebossing zullen doen. Dat zal neerkomen op een herbebossing van een 5-tal hectare die we maximaal in de buurt van het domein zelf willen realiseren. Daarvoor is de studie uitgevoerd, samen met de gemeente, naar de vergroenings- en bebossingsmogelijkheden in Wetteren. Er zijn een aantal mogelijke pistes in Wetteren die gehanteerd zouden kunnen worden daarvoor. Maar het is nog een beetje afwachten, ten eerste of die gronden dan effectief vrij kunnen komen en ten tweede natuurlijk of het antwoord van de minister positief is zodat we tot ontbossing kunnen overgaan.

De vraag werd gesteld of het aanleggen van een arboretum niet beschouwd kan worden als bebossing. Ik moet u daar in teleurstellen. Een arboretum wordt expliciet niet gezien als een vorm van bebossing. Als een arboretum en een tuin ook een bos zouden zijn, zouden er in Oost-Vlaanderen plots heel veel bossen bijkomen natuurlijk. Maar een arboretum wordt dus absoluut niet beschouwd als een vorm van ontbossing. Het zal dus wel degelijk een herbebossing zijn dat we moeten doen, een 5-tal hectare. Kan het niet in Wetteren, dan zal het in aansluiting zijn bij onze provinciale domeinen, Het Leen, Puyenbroeck, Het Gentbos of andere.

De wespen op het domein Puyenbroeck. Het klopt dat er afgelopen jaar bijzonder veel wespen waren. Dat was niet alleen het geval in Puyenbroeck, dat was overal zo. Als dat bij mensen thuis is, weet je onmiddellijk waar die wespennest zit, maar op een domein van 5 km² is dat iets moeilijker. Temeer omdat wespen nogal sluwe beestjes zijn, zij jagen nooit in de buurt van hun nest omdat zij op die manier niet de locatie van hun nest prijsgeven. Dus het is niet eenvoudig om op zo een domein alle nesten van wespen te vinden. We hebben er echter toch een 40-tal gevonden afgelopen jaar die ook allemaal vernietigd zijn door de lokale brandweer. Maar ik maak mij geen illusie, dat zal maar een deel geweest zijn van het aantal wespennesten dat zich effectief op Puyenbroeck bevond. We hebben ook maatregelen genomen: de afvalbakken zijn uitgerust met flappen zodanig dat er geen open ruimtes zijn, we hebben ook speciale biologische bestrijdingsproducten aangekocht maar die bleken niet het gewenste grote resultaat te hebben want ze trokken meer vliegen aan dan dat ze wespen bestreden. Dus we zijn uiteindelijk moeten overgaan tot het meest betrouwbare bestrijdingsmiddel dat er bestaat voor wespen, namelijk de omgekeerde flessen met Coca-Cola in. Dat is blijkbaar nog altijd de meest efficiënte val. Mocht Coca-Cola ooit de markt van de frisdranken verliezen bestaat er nog altijd een nieuwe markt voor hen.

Men stelde ook een vraag over aangepaste rolstoelen in onze domeinen. Er zijn een aantal rolstoelen in de domeinen, een 5-tal, die frequent worden gebruikt. Maar het klopt dat dit niet van die speciaal

aangepaste rolstoelen zijn om zich door modderpaden te kunnen verplaatsen, vooral omdat wij op onze domeinen bijna allemaal verharde wegen hebben. En de paar wegen die niet verhard zijn, hebben niet de bedoeling om toegankelijk te zijn, deze liggen in de bosgebieden en zijn niet toegankelijk voor de recreant. Maar ik begrijp dat de rolstoelen soms gebruikt worden in de gebieden rond het domein. We kunnen eens navragen of er inderdaad vraag is naar dergelijke rolstoelen. Er is een budget voorzien voor de aankoop van fietsen. Op dat budget kopen wij normaal gezien ook de rolstoelen aan. Het kan eventueel een idee zijn om eens na te gaan of er effectief vraag is naar die speciale rolstoelen voor ruw terrein.

De lawaaihinder op de evenementen. Er werd hier de indruk gewekt alsof het aantal evenementen jaar na jaar sterk toeneemt, de lawaaihinder dan tenminste. Dit jaar waren er welgeteld 2 evenementen door externe organisatoren en 1 van ons, namelijk PopEiland. Dus in totaal waren er 4 dagen dat er activiteiten hebben plaatsgevonden die eventueel voor geluidsoverlast konden zorgen. De 2 externe organisatoren, Summerbeats en The Qontinent, kregen strenge normen opgelegd en werden ook gecontroleerd. Bij Summerbeats is tijdens de controle gebleken dat er geen enkele overlast was en dat zij aan al de normen beantwoorden. Bij The Qontinent heeft het onderzoek van het PCM uitgewezen dat er een overschrijding was van het volume, meer bepaald bij de bastonen en laat dat nu net de tonen zijn waar heel veel mensen last van hebben. Die tonen dragen heel ver. Wij gaan alleszins nieuwe en iets strengere normen hanteren en de controle nog uitbreiden indien er in de toekomst nog dergelijke evenementen plaatsvinden. We hebben daarover een 15-tal klachten gekregen. De mensen die daarover geklaagd hebben en de organisator zullen daarvan op de hoogte gebracht worden. Voor het hanteren van de nieuwe normen zullen we ons wat baseren op wat de Lokerse Feesten enkele jaren geleden gedaan hebben. Zij hebben hun normering iets aangepast, ook samen met het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek. Wij zullen dezelfde normen hanteren op Puyenbroeck. Uiteindelijk blijft het al dan niet toestaan van dergelijk evenement altijd de bevoegdheid van de gemeenten. Het is de gemeente die beslist of het al dan niet mag plaatsvinden op hun grondgebied. Maar uiteraard moeten wij erop toezien dat er geen overlast is. Dat was dus eenmaal wel degelijk zo, dit jaar zullen wij erop toezien dat dit niet meer gebeurt.

Het moet me wel van het hart dat ik die zozegde gigantische hoeveelheid van klagers die vinden dat er veel te veel van die lawaaiërie evenementen zijn – ook al zijn het er maar 4 op een jaar – nooit heb horen klagen toen de provincie daar een prachtig domein, waar ze elke dag gebruik van kunnen maken, gratis en voor niks voor hen heeft uitgebouwd. Maar als er dan 3 à 4 dagen per jaar eens een beetje geluidsoverlast is tot 12 u – niet dag en nacht – dan plots moeten wij allerlei maatregelen nemen. Ik vind dat zo een domein er is voor iedereen en dat er af en toe eens iets meer lawaai gemaakt kan worden. Dat moet ook kunnen vind ik, zolang het maar niet overdreven is.

Over de uitzonderlijke kosten die geschrappt waren in Puyenbroeck. Dat gaat natuurlijk over de belasting op de 2de weekendverblijven. Dat bedrag was vorig jaar voorzien, alleszins nog niet uitbetaald maar wij vonden het niet meer nodig om dat bedrag nogmaals in te schrijven voor volgend jaar. Wanneer de definitieve afrekening, wij schatten dat dit rond de 45 000 EUR is, binnen komt kan er altijd nog door een herziening van het budget het overschrijven van de middelen die dit jaar niet zijn uitgegeven voorzien worden.

Dat wat betreft de recreatiedomeinen.

Dan wat betreft de bevoegdheid integraal waterbeleid, zijn er een aantal vragen gekomen van de heren De Roo, Van Gaeveren en Veys over de reorganisatie van de polders en de wateringen in de provincie. Ik zal proberen daar een globaal antwoord op te geven.

Om te beginnen verwondert het mij wel een beetje dat mijnheer Van Gaeveren het blijkbaar moeilijk heeft met het principe 'one man, one vote'. Als echte liberaal vond hij het blijkbaar nogal moeilijk dat iemand die meer gronden had niet meer stemmen had dan iemand anders.

Wij hebben inderdaad in het huishoudelijke reglement ingevoerd – maar uiteindelijk moet de nieuwe polder dat zelf nog goedkeuren – dat men vanaf drie hectaren stemgerechtigd kan zijn en er zich op die manier meer mensen kunnen verenigen om toch ook een stem te kunnen uitbrengen. Wat mij betreft vind ik dat niet meer dan correct. De tijd dat het grondbezit doorslaggevend was om te zien hoeveel stemrecht men heeft, is niet meer van deze tijd. Maar ik begrijp dat de polderwetgeving dat

DEBATTEN

vandaag nog altijd zo voorziet. Dus wij kunnen daar niet onderuit en we zullen zien wat de toekomstige wetgeving daarvan maakt.

Het is u allemaal bekend dat sinds een aantal jaren er vanuit diverse hoeken aangedrongen wordt op een reorganisatie van polders en wateringen. Velen zijn echt te klein en hebben een belastingsopbrengst die nog niet voldoende is om het loon van de griffier te betalen, om maar te zeggen hóe klein ze zijn. Maar ook door de verouderde wetgeving van midden vorige eeuw slagen veel van deze besturen er niet in om in het sterk evoluerende waterbeheerslandschap hun rol volwaardig op te nemen en een verantwoord, modern integraal waterbeleid te voeren. Wat niet weg neemt dat hun grote kracht nog altijd behouden blijft, namelijk de kennis van het terrein.

Dus ik denk dat, welke vorm de toekomstige polders ook mogen innemen, we altijd de mensen die daar momenteel de dienst van uitmaken mee moeten nemen in de organisatie omdat zij als geen ander de terreinkennis hebben.

Reeds in 2007 bracht ik in deze raad verslag uit over de aanbevelingen, die onder impuls van gouverneur Denys en de vorige deputatie aan de toenmalig bevoegde minister Peeters en later ook aan zijn opvolgster minister Crevits werden overgemaakt om te komen tot een modernisering van polders en wateringen.

Kort samengevat komen deze hierop neer:

- iedere polder of watering moet voldoende groot in oppervlakte zijn om doeltreffend te kunnen functioneren. Ik geloof dat er toen 10 000 hectaren werd vooropgesteld;
- iedere polder of watering dient te beschikken over deskundig personeel, zowel op administratief, financieel als technisch vlak;
- iedere polder of watering moet bestuurd worden door representatieve bestuursorganen, waarin zowel eigenaars en gebruikers zetelen, alsook de lokale besturen en deskundigen;
- de financiering van polders en wateringen dient op een transparante en efficiënte manier te gebeuren.

Wat is nu de stand van zaken?

Ik heb de indruk dat het een beetje stil ligt.

In de Vlaamse regering berust de ministeriële bevoegdheid nu bij minister Schauvliege. In haar recente beleidsnota komt dit onderwerp slechts zeer karig aan bod, namelijk dat er een herziening moet komen van de wetgeving op polders en wateringen. Maar in welke richting die precies gaat, is op dit ogenblik nog een beetje koffiedik kijken. Ik vermoed dat de minister zichzelf ook wat tijd wil gunnen om dat dossier volledig tot het hare te maken.

Tot nu toe werden wij als provinciebestuur niet betrokken bij de debatten hierover, ook niet bij de debatten die door de vorige Vlaamse regering werden gevoerd. We betreuren dat natuurlijk een beetje. Wij zijn één van de belangrijkste waterloopbeheerders en financierders van de polders en wateringen en ondersteuners en controleurs. Maar blijkbaar worden wij op geen enkele manier betrokken in de discussie. Hopelijk wordt dat het komende jaar beter.

Op dit moment zitten wij in Oost-Vlaanderen in de laatste rechte lijn voor het realiseren van de eerste fusie. Dus wij kunnen geen oordeel vellen over de resultaten van vroegere fusies die er geweest zouden zijn.

Wat het eerst op tafel ligt, is de fusie van een zestal polders in de regio Hamme-Dendermonde. De nieuwe polder zal Schelde Durme Oost heten. Begin 2010 zal de eerste algemene vergadering van dit nieuwe polderbestuur doorgaan, waarop het voorstel van huishoudelijk reglement, waarnaar ik al verwees, ter bespreking zal liggen. Dus de deputatie is gehouden een voorstel te formuleren. Daarin werd onder meer de hectarengrens opgenomen. Er moet actief communicatie gevoerd worden rond de verkiezing van een polderbestuur, enz., zodanig dat het toch allemaal iets transparanter is. Maar uiteindelijk is het de algemene vergadering van de nieuw samen te stellen polder die daarover zal beslissen. En als zij daar wijzigingen aan aanbrengen begin 2010 zullen wij dat wel merken.

Ik verheel u niet dat we vanuit de provincie, zoals mijnheer Veys daarstraks ook al aanhaalde, niet echt gelukkig zijn met de manier waarop de Vlaamse overheid dit dossier op een nogal eenzijdige manier heeft afgehandeld.

Het is niet alleen een fusie van polders, maar ook een serieuze uitbreiding van de polders. Wij vonden dat, zolang er geen nieuwe wetgeving was, geen nieuw decreet op de polders en de wateringen, geen goed idee. Nu komen er in één klap bijvoorbeeld in deze polder vele honderden, misschien wel

duizenden gezinnen, die nooit in een polder gelegen hebben, er bij. Mensen die 30 meter boven de zeespiegel wonen, op de Stuifzandrug in Waasmunster.

De uitleg is dan: het water van boven stroomt naar beneden en dat komt in de polder terecht. Dat zal wel. Met dezelfde argumentatie kan men ook de Ardennen in een polder opnemen, natuurlijk, want het water van de Ardennen stroomt op een bepaald moment ook wel naar beneden. Dat is nu eenmaal een eigenschap van water en een eigenschap van de zwaartekracht, dat alles naar beneden gaat.

Maar zolang de polderwetgeving is wat de polderwetgeving is, leek het ons niet goed om zo maar een grote uitbreiding te overwegen in gebied dat eigenlijk nooit ontpolderd is en nooit tot een polder heeft behoord.

Maar goed, de Vlaamse regering heeft in al zijn wijsheid geoordeeld dat het wel zo is en wij voeren dan ook loyaal uit wat de Vlaamse regering daarover beslist heeft.

Wat betreft eventuele nieuwe fusies of schrappingen.

We hebben aan de Vlaamse minister ook gevraagd wat haar standpunt is rond een eventuele fusie van polderbesturen in het Meetjesland, meer bepaald het waterschap Krekenland. En we hebben haar ook de vraag gesteld wat haar standpunt is rond de afschaffing van een aantal zeer kleine wateringen. Een zevental wateringen, die samen nog geen 100 hectaren vormen in de Denderstreek.

Daarop hebben we ook nog geen antwoord gekregen, maar de wandelgangen fluisteren mij in dat de minister positief staat tegenover het afschaffen van de wateringen in de Denderstreek. Maar zolang er geen nieuwe wetgeving op polders en wateringen is, zou zij het dossier van fusies in het Krekenland zeker willen laten liggen.

Wat betreft de vraagstelling rond het uitvoeren van de onderhouds-, herstellings- en ruimingswerken aan onze waterlopen.

Het uitvoeren van 'gewone onderhouds- en herstellingswerken' omvat maai-, ruimings- en oeverversterkingswerken. Deze werken zijn effectief nodig om de waterafvoer in stand te houden. Om de continuïteit in het onderhoud te verzekeren en een vooraf bepaald programma, dat in de tijd gespreid is, te kunnen afwerken, worden vijfjaarlijkse contracten voor het onderhoud afgesloten. Daarbij wordt de provincie onderverdeeld in negen sectoren - ten minste het gedeelte van de provincie dat niet in de polders en wateringen ligt, want die hebben een eigen programma – op basis van de stroomgebieden. De toewijzing van de onderhoudscontracten gebeurt voor elke sector na het uitschrijven van een aanbesteding.

Het regelmatig ruimen van slib uit de waterlopen is vooral nodig omdat via rioolozingen en -overstorten heel wat sedimenten in de waterlopen worden afgezet. Daarnaast kunnen plaatselijk bodem- en oevererosie en in hellende gebieden ook erosie van de aanpalende landerijen voor de afzetting van slib zorgen.

Niet ieder jaar wordt het totale waterloppennet gemaaid of geruimd in onze ruimte. Dat zou eerlijk gezegd niet betaalbaar zijn. In principe kan men stellen dat elke waterloop om de vijf jaar tot viermaal wordt gemaaid. Ruimen wordt alleen overwogen als er zoveel slibophoping is dat er zich problemen zou kunnen voordoen. Er worden ook geen echte wettelijke termijnen gegeven waarbinnen geruimd moet worden.

Het jaarlijks uit de waterlopen te verwijderen slibvolume bedraagt op basis van een ruwe schatting circa 75 000 ton, wat nog geen probleem is als dat niet-vervuild slib is. Maar als dat vervuild slib is, is dat werkelijk onbetaalbaar. Dan rekenen we met bedragen van ongeveer 70 EUR/ton die erbij komt om het weg te voeren. Dus reken maar uit.

Vóór elke ruiming wordt er door ons PCM een slibanalyse uitgevoerd. De resultaten ervan worden getoetst aan de Vlaamse wetgeving. Wanneer het zuiver slib betreft kan dat gedeponneerd worden op de vijfmeterstrook die langs alle waterlopen vrijgehouden moet worden, of zou moeten vrijgehouden worden. Wanneer het echter waterbodems met een slechte kwaliteit zijn, wordt pas echt gesaneerd als het echt absoluut niet anders kan of wanneer alle lozingen uit de beken zijn weggenomen. Het is ook onzin om beken te gaan ruimen waar nog riooloverstortingen in terecht komen, want twee jaar later zit men opnieuw met totaal vervuilde slib in uw beek. Dus wanneer Aquafin of de gemeente zijn werk gedaan heeft en de lozingen in die waterloop gestopt zijn, kunnen wij overgaan tot de echte volledige ruiming.

DEBATTEN

Het ruimen van één lopende meter waterloop kost gemiddeld 1 EUR wanneer het slib op de oever mag worden gedeponereerd, maar het loopt tot het 50- à 100-voudige ervan wanneer het ruiming met wegvoering van vervuild slib is.

Er werd ook de vraag gesteld of ons bestuur niet de ambitie heeft om de rol van slibverwerker of -stortbeheerder op zich te nemen.

Deze ambitie hebben wij niet.

Er wordt via aanbesteding steeds een beroep gedaan op de goedkoopste bestaande professionele slibstorten en/of slibverwerkers. Wij gaan dat niet zelf doen.

Er werd ook een vraag gesteld in verband met het alternatief van de biologische behandeling met bacteriën.

Dat kan zeer goed werken wanneer het over slib gaat bijvoorbeeld in parken, waar heel veel bladerafval in vijvers terecht komt en waar het slib hoofdzakelijk 50%, 60% of 70% uit organisch afval bestaat. Dan kan dat een oplossing betekenen omdat men daar een zeer grote reductie krijgt door die bacteriën die daarop kunnen inwerken.

Wanneer dat klassiek slib is van akkers, grondafvoer met vervuiling, brengen bacteriën bijzonder weinig op, want er zijn nog geen bacteriën die de zware metalen, enz. uit het slib kunnen halen. En dat slib, dat voornamelijk zandafval is, kan ook niet verwerkt worden door de bacteriën. Vaak wordt dan maar 5% tot 10% van de hoeveelheid verminderd. Dus eigenlijk is dat voor het ruimen van slib uit die waterlopen geen echt geschikte oplossing volgens de specialisten, maar wel wanneer het bijvoorbeeld in parkgebied is en het slib voor een groot stuk bestaat uit organisch afval.

Mevrouw De Vos had vragen rond de exotenbestrijding.

De problematiek is gekend, denk ik. Er is al een aantal keren op teruggekomen in de raad.

De invasieve exoten zijn prachtige plantjes, die zich echter als zot voortplanten in onze waterlopen nadat één of andere onverlaat ze daar achter gelaten heeft. Ze verstikken en verstoppen onze waterlopen, waardoor de waterafvoer in de problemen komt en het zuurstofgehalte in het water daalt, met vissterfte tot gevolg.

Sinds 2007 hebben wij een provinciale gecoördineerde aanpak voor de bestrijding van deze exoten in waterlopen van 2de, 3de en 4de categorie. Die bestond er tot nu toe uit een mechanische ruiming en drie jaar nazorg, die door Rato wordt uitgevoerd, waarmee wij een contract hebben afgesloten. Heel het proces gebeurt door de provincie, maar de kosten worden gedeeltelijk doorgerekend aan de lokale waterlopenbeheerder.

Wanneer het over waterlopen van 2de categorie gaat, draagt de provincie 70% van de kosten en de waterloopbeheerder 30%.

Wanneer het over een waterloop van 3de en 4de categorie gaat, is die verdeling omgekeerd. Dan dragen wij 30% van de kosten en de waterloopbeheerder 70%.

Volgend jaar kunnen wij via een Europees project beroep doen op heel wat extra middelen. Daardoor kunnen wij een tandje bijsteken in de bestrijding van de exoten en de kostprijs, ook voor de lokale waterloopbeheerders, een stuk naar beneden brengen.

Het zou de bedoeling zijn dat voor alle waterlopen de kostprijs voor de exotenbestrijding voor 80% voor de provincie zou zijn en 20% voor de waterloopbeheerder, hetzij de polder, hetzij watering, hetzij de gemeente.

Wij denken op die manier toch een heel mooi aanbod te hebben om die bestrijding nu echt op alle waterlopen tot een goed einde te brengen. Wanneer we dat een aantal jaren – en we kunnen dat een drietal jaren met die verdeelsleutel en met die hoeveelheid middelen verderzetten – op alle waterlopen doen, ben ik ervan overtuigd dat wij de plaag van de plantenexoten onder controle kunnen krijgen.

Als Vlaanderen dan nu nog hetzelfde doet met zijn waterlopen, denk ik dat we ervan af kunnen zijn. Alleen knelt daar nog een beetje het schoentje.

Informatief: de lokale waterloopbeheerders en de sites waar de exotenbestrijding tot nu toe plaats vond zijn:

- de polder tussen Schelde en Durme in Berlare;
- de polder Sint-Onolfs in Dendermonde;
- de Kalkense Meersen, Wichelen-Berlare;
- Moerbeke;

- Wachtebeke;
- Mullem;
- Zingem;
- Nevele;
- Zulte;
- Destelbergen.

In al die gemeenten is de exotenbestrijding uitgevoerd. Iedereen is ermee tevreden en wij hopen dat de nieuwe aanpak nog tot meer tevredenheid kan leiden.

En, Mijnheer de Voorzitter, hier ben ik aan het einde van mijn tussenkomst over water.
Dank u.

De heer voorzitter

En ik stel voor, omdat er een polaire situatie is, ook boven, want men zit daar al met de fleece tot aan de neus, om nu te sluiten.

Morgen gaan we verder met mobiliteit, sluiten we het debat af met nog wat korte replieken, zodat we om 15 uur aan de tussenkomsten van mijnheer Dauwe kunnen beginnen. Er zijn 39 tussenkomsten, nog zes meer dan vandaag. Maar mijnheer Dauwe zal antwoorden op donderdag. Hij heeft mij beloofd dat hij dat kan op twee uren.

EINDE VAN DE ZITTING